

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2030 *Reial decret llei 4/2013, de 22 de febrer, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació.*

I

L'economia espanyola es caracteritza pel seu dinamisme, tal com demostra el desenvolupament espectacular de les darreres dècades. En aquest temps s'ha incrementat la seva integració en l'àmbit internacional, la qual cosa ha permès que es beneficiï d'oportunitats de creixement més grans.

En aquest procés de desenvolupament s'han anat acumulant desequilibris econòmics i financers. El 2012 Espanya ha avançat cap a la correcció de les seves vulnerabilitats, ja que ha aplicat una estratègia de política econòmica que persegueix la transició cap a un equilibri sostenible i ha establert les bases d'un creixement que permeti generar ocupació.

En aquest context, les reformes estructurals que s'apliquen a Espanya des de principis del 2012 persegueixen tres objectius principals: en primer lloc, dotar l'economia espanyola d'estabilitat macroeconòmica tant en termes de dèficit públic i inflació com d'equilibri exterior. En segon lloc, aconseguir unes entitats financeres sòlides i solvents, que permetin tornar a canalitzar el crèdit cap a la inversió productiva. Finalment, aconseguir un alt grau de flexibilitat que permeti ajustar els preus i els salaris relatius, de manera que s'aconsegueixi augmentar la competitivitat de la nostra economia.

A partir d'aquest conjunt d'actuacions s'han superat alguns dels obstacles fonamentals per a la reactivació econòmica. En qualsevol cas, cal continuar amb l'esforç reformista per recuperar el camí del creixement econòmic i la creació d'ocupació.

Per això, als efectes de desenvolupar la tercera àrea d'aquesta estratègia de política econòmica, a més de mantenir i culminar les actuacions ja iniciades, s'inicia una segona generació de reformes estructurals necessàries per tornar a créixer i crear ocupació.

Dins del teixit empresarial espanyol, destaquen per la seva importància quantitativa i qualitativa les pimes i els autònoms. Els estudis demostren que precisament aquest tipus d'empreses i emprenedors constitueixen un dels motors principals per dinamitzar l'economia espanyola, atesa la seva capacitat per generar ocupació i el seu potencial per crear valor.

No obstant això, durant els darrers anys, aquests agents econòmics han registrat un descens de l'activitat econòmica i han hagut de desenvolupar la seva activitat en un entorn laboral, fiscal, regulador i financer que ha minvat la seva capacitat d'adaptació als canvis. A més, s'enfronten a una dependència estructural del finançament d'origen bancari que pot limitar, en circumstàncies com les actuals, la seva capacitat d'expansió.

El marc regulador i institucional en què es desenvolupen les activitats empresarials té una importància essencial per impulsar guanys de productivitat i optimitzar els recursos.

Per això, és imprescindible que des de les administracions públiques es potenciï i es faciliti la iniciativa empresarial, especialment en la conjuntura econòmica actual. És necessari establir un entorn que promogui la cultura emprenedora, així com crear i desenvolupar projectes empresarials que generin ocupació i valor afegit.

El suport a la iniciativa emprenedora, al desenvolupament empresarial i a la creació d'ocupació és la lògica comuna que vertebrava el conjunt de mesures que recull aquest Reial decret llei.

En aquest sentit, aquest Reial decret llei adopta mesures, amb caràcter d'urgència, dirigides a desenvolupar l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove, a fomentar el finançament empresarial a través de mercats alternatius, a reduir la morositat en les operacions comercials i, en general, a fomentar la competitivitat de l'economia espanyola.

II

L'atur juvenil a Espanya és un problema estructural que s'ha vist agreujat per la crisi i que presenta greus conseqüències per a la situació present i futura dels joves espanyols i limita el creixement potencial de l'economia espanyola a llarg termini.

Durant el tercer trimestre de 2012, Espanya va registrar una taxa d'atur del 54,1% per als joves menors de 25 anys, davant el 23% de la UE-27, segons dades d'Eurostat.

Si atenem al desglossament de les dades de l'Enquesta de població activa (EPA) per al quart trimestre de 2012, la taxa d'atur se situa en el 74% en el grup de població compost per joves d'entre 16 i 19 anys, en el 51,7% entre els joves amb edats compreses entre els 20 i els 24 anys, i en el 34,4% entre els joves que tenen entre 25 i 29 anys.

A més de les circumstàncies derivades de la conjuntura econòmica actual, hi ha un conjunt de debilitats estructurals que influeixen directament en les xifres d'atur jove i sobre les quals es proposa treballar, com ara l'alta taxa d'abandonament escolar, que dobla els valors de la UE-27; la marcada polarització del mercat de treball, on uns joves abandonen els seus estudis amb escassa qualificació i altres, altament qualificats, estan subocupats; l'escàs pes relatiu de la formació professional de grau mitjà i la baixa ocupabilitat dels joves, especialment pel que fa al coneixement d'idiomes estrangers; l'alta temporalitat i la contractació parcial no desitjada; la dificultat d'accés al mercat laboral dels grups en risc d'exclusió social, i la necessitat de millorar el nivell d'autoocupació i iniciativa empresarial entre els joves.

El títol primer desplega l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove 2013-2016 que s'emmarca en l'objectiu d'impulsar mesures dirigides a reduir l'atur juvenil, ja sigui mitjançant la inserció laboral per compte d'altri o a través de l'autoocupació i l'emprenedoria, i és el resultat d'un procés de diàleg i participació amb els interlocutors socials.

A més, respon a les recomanacions que, en matèria d'ocupació jove, ha fet la Comissió Europea i s'emmarca dins del Pla nacional de reformes que ha posat en marxa el Govern. D'aquesta manera, està en línia amb els objectius de la «garantia juvenil» europea i desplega bona part de les recomanacions específiques o línies d'actuació que es proposen des dels àmbits de la Unió Europea.

Els seus objectius passen per millorar l'ocupabilitat dels joves, augmentar la qualitat i l'estabilitat de l'ocupació, promoure la igualtat d'oportunitats en l'accés al mercat laboral i fomentar l'esperit emprenedor. Els eixos sobre els quals es vertebra l'Estratègia són: incentivar la contractació i la iniciativa empresarial entre els joves, adequar l'educació i la formació que reben a la realitat del mercat de treball i reduir la taxa d'abandonament escolar prematur.

Per fer-ho possible, l'Estratègia conté una sèrie de mesures encaminades a afavorir la inserció laboral dels joves, ja sigui per compte d'altri o a través de l'emprenedoria, que es classifiquen en funció del seu impacte i el seu desenvolupament temporal.

L'Estratègia pretén ser una via de participació en totes les institucions públiques i privades, en les empreses i en tot tipus d'organitzacions que vulguin col·laborar a assolir els seus objectius.

Amb aquesta finalitat s'ha articulat com un instrument obert, al qual es poden sumar tots els qui vulguin contribuir amb les seves pròpies iniciatives a fer front al repte de l'ocupació juvenil en qualsevol de les seves formes, també la de l'emprenedoria i l'autoocupació, i ha de tenir un segell o distintiu que es pugui utilitzar en reconeixement de la seva contribució.

Aquest conjunt de mesures s'ha dissenyat després d'un procés de diàleg i participació amb els interlocutors socials. Igualment, també s'han fet consultes a les principals entitats i associacions del treball autònom i de l'economia social, entre d'altres.

Aquest Reial decret llei desplega un primer conjunt de mesures que s'espera que tinguin un impacte positiu a l'hora de reduir la taxa d'atur juvenil i de millorar la qualitat i l'estabilitat de l'ocupació.

El capítol I del títol I adopta mesures per fomentar l'emprenedoria i el treball per compte propi entre els joves menors de 30 anys, entre les quals destaquen la implantació

d'una quota inicial reduïda, la compatibilització de la prestació per atur amb l'inici d'una activitat per compte propi, o l'ampliació de les possibilitats d'aplicació de la capitalització de la prestació per atur.

De manera complementària, el capítol II estableix un marc fiscal més favorable per a l'autònom que inicia una activitat emprenedora amb l'objectiu d'incentivar la creació d'empreses i reduir la càrrega impositiva durant els primers anys d'exercici d'una activitat.

Així, en l'àmbit de l'impost sobre societats, s'estableix un tipus de gravamen del 15 per cent per als primers 300.000 euros de base imposable, i del 20 per cent per a l'excés sobre aquest import, aplicable en el primer període impositiu en què la base imposable de les entitats és positiva i en el període impositiu següent a aquest.

En consonància amb això, en l'impost sobre la renda de les persones físiques, per tal de fomentar l'inici de l'activitat emprenedora, s'estableix una nova reducció del 20 per cent sobre els rendiments nets de l'activitat econòmica obtinguts pels contribuents que hagin iniciat l'exercici d'una activitat econòmica, aplicable en el primer període impositiu en què el rendiment net sigui positiu i en el període impositiu següent a aquest.

També, en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, se suprimeix el límit aplicable actualment a l'exempció de les prestacions per atur en la modalitat de pagament únic.

El capítol III conté mesures destinades a incentivar la incorporació de joves a les empreses de l'economia social, així com estímuls a la contractació de joves en situació d'atur. Entre aquests últims destaquen els incentius destinats a la contractació a temps parcial amb vinculació formativa, a la contractació indefinida d'un jove per microempreses i empresaris autònoms i a la contractació en pràctiques per a la primera feina.

A més, s'estimula la contractació per joves autònoms d'aturats de llarga durada més grans de 45 anys i la contractació de joves perquè adquireixin una primera experiència professional.

El capítol IV incorpora mesures relacionades amb la millora de la intermediació laboral, l'eficàcia de les quals fa necessari eliminar qualsevol trava que obstaculitzi la ràpida cobertura dels llocs de treball disponibles a fi de permetre que qualsevol persona tingui coneixement de les ofertes d'ocupació. Per això, es preveu que els serveis públics d'ocupació registrin totes les ofertes i demandes d'ocupació a la base de dades del sistema d'informació dels serveis públics d'ocupació que regula la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, de manera que es garanteix la difusió d'aquesta informació a tots els ciutadans, empreses i administracions públiques, com a garantia de transparència i unitat de mercat.

En la mateixa línia de millora de la intermediació laboral, s'inclou en aquest Reial decret llei una modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que permet al Servei Públic d'Ocupació Estatal i als òrgans de contractació competents de les comunitats autònomes, i dels organismes i entitats que en depenen i estan integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació, concloure de forma conjunta acords marc amb la finalitat de fixar les condicions a les quals s'han d'ajustar els contractes de serveis que es considerin oportuns per facilitar als serveis públics d'ocupació la intermediació laboral.

III

El títol II articula diverses mesures per fomentar el finançament empresarial, que exigeixen la seva adopció de manera urgent atesa la conjuntura econòmica actual.

S'efectua una modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades per recollir la possibilitat que les entitats asseguradores puguin invertir en valors admesos a negociació en el mercat alternatiu borsari, i que aquestes inversions es considerin aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

En la mateixa línia, el Reglament de plans i fons de pensions es modifica per recollir la possibilitat que els fons de pensions puguin invertir en valors admesos a negociació en el mercat alternatiu borsari, així com en entitats de capital de risc, establint un límit màxim específic del 3% de l'actiu del fons per a la inversió en cada entitat.

Finalment, per facilitar l'accés al finançament no bancari de les empreses espanyoles, cal aixecar la limitació que imposa l'article 405 de la Llei de societats de capital, per la qual l'import total de les emissions de les societats no pot ser superior al capital social desemborsat, més les reserves. La modificació aixeca aquesta limitació per a inversió en sistemes multilaterals de negociació (en línia amb el que ja es produeix amb els mercats regulats). Aquesta flexibilització només s'ha d'aplicar en els casos en què les emissions vagin dirigides a inversors institucionals, per assegurar una adequada protecció dels inversors detallistes. D'aquesta manera es contribueix substancialment al desenvolupament dels mercats alternatius, articulats com a sistemes multilaterals de negociació, i, en línia amb els projectes en marxa de millora del finançament de les pimes espanyoles, es facilita l'aparició de mercats especialitzats en la negociació de deute d'empreses.

IV

Per tal d'alleujar la difícil situació econòmica que travessen algunes entitats locals i algunes comunitats autònomes, el Govern va aprovar l'any passat el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals, i que posteriorment es va fer extensible a les comunitats autònomes mitjançant un acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012. Així mateix, es va crear un Fons per al finançament de pagaments a proveïdors, mitjançant el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març.

Aquesta normativa va establir un mecanisme extraordinari de finançament per pagar i cancel·lar els deutes contrets amb els proveïdors de les entitats locals i les comunitats autònomes, que permetia el pagament dels deutes que tenien amb els contractistes, alhora que es facilitava a les administracions públiques endeutades la formalització de préstecs a llarg termini, si bé amb l'exigència d'una condicionalitat fiscal i financera que es va concretar, entre altres elements, en el requisit de disposar de plans d'ajust.

Mitjançant les disposicions que conté el títol III d'aquest Reial decret llei, s'estableix una nova fase del mecanisme esmentat i alhora s'amplia el seu àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació i s'estableixen algunes especialitats del procediment necessàries per a aquesta nova fase.

D'aquesta manera, s'hi inclouen les mancomunitats de municipis i les entitats locals que es troben al País Basc i Navarra.

Respecte a l'àmbit objectiu d'aplicació, s'inclouen, entre d'altres, les obligacions pendents de pagament derivades de: convenis, concessions administratives, encàrrecs de gestió en què l'entitat encarregada tingui atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic de l'Administració, dels contractes d'arrendament sobre béns immobles, dels contractes que preveu la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals, dels contractes de concessió d'obres públiques, de col·laboració entre el sector públic i el sector privat i de contractes de gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, en els quals s'hagi pactat una subvenció a càrrec de les entitats locals o comunitats autònomes.

D'altra banda, en aquesta ampliació es poden incloure exclusivament les obligacions pendents de pagament a contractistes que estiguin comptabilitzades i aplicades als pressupostos.

La secció 1a de disposicions generals regula l'objecte del capítol primer que es concreta en l'ampliació dels àmbits subjectiu i objectiu del mecanisme de finançament per al pagament a proveïdors, així com l'establiment de les especialitats necessàries.

La secció 2a sobre disposicions aplicables a les entitats locals regula l'àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació, d'acord amb els criteris abans esmentats, i estableix les especialitats relatives al procediment per al subministrament d'informació, amb especial atenció a les mancomunitats de municipis, i als plans d'ajust.

La secció 3a de disposicions aplicables a les comunitats autònomes estableix l'àmbit subjectiu i objectiu d'aplicació, les especialitats procedimentals relatives al subministrament d'informació i al pagament de factures, la necessària revisió dels plans d'ajust de conformitat amb les noves operacions de crèdit concertades, així com la manera cancel·lar les obligacions pendents de pagament que tinguin finançament afectat.

D'altra banda, la morositat en el pagament de deutes contractuals entre empreses, de la mateixa manera que entre aquestes i les administracions públiques, i els terminis de pagament són objecte d'una atenció especial tant a la Unió Europea com al nostre país. La raó d'aquesta preocupació obeeix als efectes negatius que tant aquesta morositat com uns terminis de pagament excessivament llargs tenen sobre l'ocupació, la competitivitat i la mateixa supervivència de les empreses.

Fruit d'això va ser l'aprovació de la Directiva 2000/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny de 2000, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, que Espanya va traslladar al nostre ordenament jurídic a través de la Llei 3/2004, de 29 de desembre.

Al mateix temps que la Unió Europea començava la revisió de la Directiva 2000/35/CE, Espanya també va abordar la modificació de la nostra Llei, la qual es va plasmar en la Llei 15/2010, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

D'aquesta manera, es van anticipar diverses mesures que posteriorment es van incloure a la Directiva 2011/7/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, que va substituir l'anterior Directiva de l'any 2000. Així s'ha esdevingut amb els terminis de pagament, inclosos els del sector públic.

Encara que el Dret espanyol, després de la modificació indicada, compleix, en línies generals, les noves exigències de la Unió Europea, hi ha determinats aspectes en què existeix alguna divergència que fa ineludible la reforma de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, que s'empren en el capítol segon del títol III d'aquest Reial decret llei.

Entre les modificacions que ara s'operen, en primer terme es troba la determinació dels terminis de pagament, que és objecte de simplificació. Es precisen tant els terminis de pagament com el seu còmput, amb la novetat de la previsió de procediment d'acceptació o de comprovació, que s'han de regular per impedir que s'utilitzin amb la finalitat d'endarrerir el pagament.

S'incorpora la previsió relativa als calendaris de pagament i com s'han de calcular els interessos en cas que algun dels terminis no s'aboni en la data pactada.

També es reforma el tipus legal d'interès de demora que el deutor està obligat a pagar, que passa de set a vuit punts percentuals els que s'han de sumar al tipus d'interès aplicat pel Banc Central Europeu a la seva operació principal de finançament més recent.

En la indemnització per costos de cobrament es preveu que en tot cas s'ha d'abonar al creditor una quantitat fixa de 40 euros, sense necessitat de petició prèvia, que s'han d'afegir a la que s'obtingui de la reclamació que li continua corresponent per les despeses en què es va incórrer per aconseguir cobrar la quantitat deguda. A més, desapareix el límit anterior d'aquesta indemnització, que no podia superar el 15 per cent del deute principal. En aquesta indemnització es poden incloure, entre d'altres, les despeses que la mora ha comportat al creditor per la contractació d'un advocat o d'una agència de gestió de cobrament.

Una altra novetat consisteix, precisament, en la inclusió entre les clàusules abusives i, per tant, nul·les, com regula la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació, de les que excloguin la indemnització per costos de cobrament, les quals són contràries a la llei, llevat que el deutor demostrï que aquesta exclusió no és abusiva. I juntament amb aquestes clàusules la previsió que la infracció d'aquesta llei es produeixi a través de pràctiques comercials, que també reben la qualificació d'abusives i han de tenir el mateix règim d'impugnació.

V

La situació econòmica actual planteja la necessitat que s'intensifiquin les mesures de racionalització del sector ferroviari per aconseguir la màxima eficiència en la gestió dels serveis i impulsar els processos de liberalització ja iniciats.

Per tal d'aconseguir aquests objectius, així com unificar la gestió de les infraestructures ferroviàries estatals, es considera necessari traspassar a l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) la xarxa ferroviària de titularitat estatal. D'aquesta manera, les infraestructures ferroviàries i les estacions que constitueixen la xarxa de titularitat de l'Estat, l'administració de la qual té encomanada ADIF, passen a ser de la seva titularitat, de manera que s'unifica la titularitat amb les funcions d'administració de la xarxa en benefici de l'eficàcia.

D'altra banda, el Reial decret llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i serveis ferroviaris, preveu la reestructuració de RENFE-Operadora en quatre societats mercantils que han d'assumir les diferents funcions que té encomanades, entre les quals el transport de viatgers i mercaderies. Per tal que aquestes puguin operar, d'acord amb la Llei del sector ferroviari, en el moment en què efectivament es constitueixin cal que disposin de la llicència d'empresa ferroviària corresponent, certificat de seguretat i que se'ls assigni la capacitat d'infraestructura necessària.

S'introdueixen també determinades modificacions a la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari. En primer lloc, es compleix la Sentència 245/2012, de 18 de desembre de 2012, del Tribunal Constitucional, respecte a la determinació de la Xarxa Ferroviària d'Interès General. Cal destacar la previsió del pròxim establiment d'un catàleg de les línies i els trams de la Xarxa Ferroviària d'Interès General que ha d'aprovar el Ministeri de Foment amb l'audiència prèvia de les comunitats autònomes pel territori de les quals discorri aquesta xarxa. Amb caràcter transitori, mentre no s'estableixi el catàleg de les línies i els trams de la Xarxa Ferroviària d'Interès General, es considera que aquesta es compon de les línies i els trams que relaciona l'annex d'aquest Reial decret llei.

També es modifica la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, en relació amb l'obertura progressiva a la lliure competència del transport ferroviari de viatgers, dins de l'àmbit de competències que corresponen a l'Estat sobre aquest transport, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.21 de la Constitució. En aquest sentit, es preveu transitòriament establir un esquema de mercats en què l'accés per als nous operadors es dugui a terme a través de l'obtenció de títols habilitadors. El Consell de Ministres ha de determinar el nombre de títols habilitadors que s'han d'atorgar per a cada línia o conjunt de línies en les quals s'ha de prestar el servei en règim de concurrència, i l'atorgament dels títols habilitadors l'ha de dur a terme el Ministeri de Foment a través del procediment de licitació corresponent.

No obstant això, els serveis de transport de viatgers amb finalitat primordialment turística (que inclouen els «trens turístics»), que no estan definits a la Llei del sector ferroviari i que actualment presta RENFE-Operadora (i prèviament RENFE-Operadora i FEVE), no són serveis necessaris per a la mobilitat, sinó que són serveis d'oci en els quals no es donen les circumstàncies que aconsellin períodes transitoris en el procés de liberalització.

VI

Atès l'escenari de recessió econòmica actual i tenint en compte l'evolució de les cotitzacions dels productes petrolífers, es considera justificat per raons d'interès nacional vetllar per l'estabilitat dels preus dels combustibles d'automoció i adoptar mesures directes d'impacte immediat sobre els preus dels carburants, que permetin alhora un funcionament més eficient d'aquest mercat.

El major nivell de preus abans d'impostos dels carburants a Espanya respecte a Europa es constata de manera reiterada en els diferents informes de supervisió emesos per la Comissió Nacional d'Energia.

Així mateix, la Comissió Nacional de la Competència conclou en els diferents informes emesos que, a partir d'una comparació de preus dels carburants de diversos països d'Europa, el comportament dels preus i els marges de mercat de distribució de carburants a Espanya mostra signes d'una reduïda competència efectiva.

En aquest sentit, s'adopten una sèrie de mesures tant en el mercat majorista com en el detallista que han de permetre incrementar la competència efectiva en el sector, reduint les barreres d'entrada a nous entrants i repercutint positivament en el benestar dels ciutadans.

Aquestes mesures s'implementen a través de la modificació puntual de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que estableix el marc sectorial bàsic, en particular del subministrament d'hidrocarburs líquids i del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.

En l'àmbit majorista, es considera necessari garantir que l'eficiència de la logística d'hidrocarburs permet que els costos de distribució siguin tan baixos com sigui possible. Per aquest motiu, es modifiquen els articles 41, 43 i 109 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, i s'aprofundeix en el règim de supervisió de les instal·lacions logístiques i d'emmagatzematge que tenen obligació d'accés de tercers en condicions transparents, objectives i no discriminatòries, la qual cosa ha de permetre a les administracions públiques seguir adequadament l'activitat desenvolupada per aquestes companyies i la seva incidència en la competència en el mercat.

En l'àmbit detallista del sector, es proposen mesures per eliminar barreres administratives, simplificar tràmits a l'obertura de noves instal·lacions de subministrament detallista de carburants i mesures per fomentar l'entrada de nous operadors.

Es facilita l'obertura d'estacions de servei en centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials, i s'aprofundeix en els objectius que marca el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny.

De forma addicional a les dificultats per establir noves estacions de servei, l'existència de contractes de subministrament al detall en exclusiva es considera una de les principals barreres d'entrada i expansió d'operadors a Espanya alternatius als operadors principals. Les restriccions contractuals que actualment apareixen en els contractes en exclusiva limiten la competència en el sector, fet que perjudica els consumidors. Per pal·liar aquest efecte, s'afegeix un nou article 43 bis a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, per establir condicions més estrictes per a la subscripció de contractes de subministrament en exclusiva i prohibir les recomanacions de preu de venda al públic. Es pretén evitar règims econòmics de gestió d'estacions de servei amb contractes en exclusiva en què el distribuïdor detallista actua com un revenedor amb descompte fix o com un comissionista. En aquests règims, el preu recomanat o el preu màxim són paràmetres fonamentals en l'establiment del preu d'adquisició del producte, la qual cosa fomenta l'alineament de preus entre estacions de servei abanderades, i es redueix així la competència intramarca.

Així mateix, i de manera transitòria, es limita el creixement en nombre d'instal·lacions de venda de productes petrolífers als principals operadors de cada província.

El Reial decret 459/2011, d'1 d'abril, pel qual es fixen els objectius obligatoris de biocarburants per als anys 2011, 2012 i 2013, estableix objectius anuals de consum i venda de biocarburants tant globals com per producte en aquest període. Amb la finalitat d'assolir aquests objectius ambiciosos, els subjectes estan obligats a utilitzar quantitats de biodièsel importants, així com productes alternatius com ara l'hidrobiodièsel, el contingut energètic del qual és computable per al compliment dels objectius esmentats i presenta l'avantatge que, com que és un producte pràcticament indiferenciat del gasoil, compleix les especificacions tècniques vigents en percentatges de mescla elevats. Amb tot, es tracta de productes més cars que el carburant fòssil, la qual cosa repercuteix de manera significativa en el preu final del gasoil.

En l'actual escenari econòmic i de preus dels carburants, es considera convenient revisar els objectius de 2013, de manera que s'estableixin uns objectius que permetin minimitzar el preu dels carburants i assegurar una certa estabilitat al sector dels

biocarburants, sense que, en cap cas, es comprometi el compliment dels objectius comunitaris previstos per al 2020. S'estableixen, així mateix, els objectius de consum i venda de biocarburants, tant globals com per productes, per als pròxims anys.

Amb aquest mateix objectiu, s'estableix un període de carència de manera que no s'exigeix el compliment dels criteris de sostenibilitat que estableix l'article 4 del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre. No obstant això, els subjectes han de remetre informació veraç en aquest sentit i aplicar correctament el sistema de balanç de massa previst.

VII

El Reial decret llei es completa amb quatre disposicions addicionals, cinc de transitòries, una de derogatòria i dotze de finals.

La disposició addicional primera preveu que les bonificacions i les reduccions de quotes que preveu aquest Reial decret llei es financin amb càrrec als pressupostos del Servei Públic d'Ocupació Estatal i de la Tresoreria General de la Seguretat Social, respectivament. També estableix l'obligació de les dues entitats de facilitar mensualment informació detallada sobre les reduccions i les bonificacions practicades.

La disposició addicional segona preveu la creació d'una comissió interministerial, la composició i les funcions de la qual s'han de determinar reglamentàriament, per seguir i avaluar l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove, i la disposició addicional tercera encomana al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social articular el procediment d'adhesió a l'Estratègia i estableix l'obligació d'aquest Departament d'informar periòdicament sobre les empreses adherides i les iniciatives plantejades.

La disposició transitòria primera preveu que les mesures i els incentius que recullen els articles 9 a 13 del Reial decret llei continuïn en vigor fins que la taxa d'atur se situï per sota del 15%.

La disposició transitòria segona, respecte dels contractes de treball i les bonificacions i reduccions preexistents, precisa que s'han de continuar regint per la normativa vigent en el moment de la seva formalització o l'inici del seu gaudi.

La disposició transitòria tercera fa referència a contractes preexistents en matèria de morositat.

La disposició transitòria quarta es refereix a les llicències que se sol·licitin per a noves instal·lacions de subministrament, que ja disposin de llicència municipal per al seu funcionament. La disposició transitòria cinquena determina, per completar el nou règim jurídic que introdueix l'article 43.2, que els operadors a l'engròs de productes petrolífers amb una quota de mercat superior al 30 per cent no poden subscriure nous contractes de distribució de nous contractes de distribució en exclusiva amb distribuïdors al detall que es dediquin a l'explotació de la instal·lació per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles, amb independència de qui ostenti la titularitat o el dret real sobre aquesta.

A més, la disposició addicional quarta determina el termini de 12 mesos per adaptar els contractes de distribució a les condicions que preveu el nou article 43 bis.

Respecte a les disposicions finals, destaca, en primer terme, el caràcter supletori dels reials decrets llei 4/2012, de 24 de febrer, i 7/2012, de 9 de març.

La disposició final segona modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, per suprimir l'últim paràgraf de l'article 11.1.c). Les disposicions finals tercera i quarta modifiquen la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal i el Reial decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desplega el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'estableixen les bases de la formació professional dual, respectivament, per autoritzar les empreses de treball temporal a subscriure contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors per posar-los a disposició de les empreses usuàries.

La disposició final sisena modifica diversos preceptes del text refós de la Llei de contractes del sector públic. Les modificacions introduïdes en articles 216 i 222 intenten

precisar el moment de meritació dels interessos de demora que preveu la Directiva per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, en funció dels diversos supòsits de recepció i tractament de les factures, de forma consistent amb la regulació de la Directiva 2011/7/UE, de 16 de febrer de 2011. Mitjançant la modificació de la disposició addicional setzena de la Llei de contractes del sector públic s'exclouen de la regulació general dels usos de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics les factures electròniques que s'emeten en els procediments de contractació. En la mesura que la factura és un element associat a l'execució del contracte, no està coberta per les previsions de la Directiva 2004/18/CE en matèria d'utilització de mitjans electrònics en els procediments de contractació, i sembla convenient atès que té efecte en l'àmbit fiscal, bancari, etc. preveure una regulació autònoma. En la nova disposició addicional trenta-tresena s'articula un nou itinerari de presentació de factures davant l'òrgan administratiu amb competències en matèria de comptabilitat pública, als efectes d'assegurar que l'Administració té un coneixement exacte de tots els deutes que ha contret per l'execució dels contractes.

La disposició final vuitena modifica el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, i estableix que correspon a l'ICO l'administració i gestió de les operacions que es concertin amb el FFPP.

La disposició final novena modifica el Reial decret llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer, i disposa que el compliment de les obligacions derivades d'operacions d'endeutament amb institucions financeres multilaterals, així com les que preveuen els plans d'ajust, no pot estar afectat per les possibles retencions dels recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes.

La disposició derogatòria única deroga la disposició transitòria primera del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, perquè contravé el que disposa aquest Reial decret llei.

VIII

En el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució com a pressupòsits per a l'aprovació de reials decret llei.

Respecte de les mesures que recull el títol I, la seva adopció es justifica en la necessitat de millorar l'eficàcia del nostre mercat de treball, fomentant la creació d'empreses i afavorint l'ocupabilitat i la contractació dels treballadors.

En concret, l'elevada taxa d'atur juvenil a Espanya exigeix l'adopció d'iniciatives concretes que afavoreixin la inserció dels joves en el mercat laboral mitjançant estímuls a la contractació i incentius a la formació que es tradueixin en la millora d'oportunitats.

Aquestes mesures pretenen contribuir, en suma, a crear ocupació, especialment entre els treballadors més joves, i per això cal adoptar-les amb la màxima brevetat.

Les exigències de l'article 86 de la Constitució espanyola també concorren en les mesures de lluita contra la morositat. En primer terme, per la importància des del punt de vista econòmic de les mesures que s'adopten i la necessitat d'instaurar uns terminis de pagament raonables entre els operadors econòmics, i contribuir amb això a la millora de les regles de contractació mercantil, així com a una resolució d'aquestes situacions més eficaç i justa, tant pels tribunals de justícia com a través de la mediació o l'arbitratge. I, en segon lloc, en la mesura que aquest Reial decret llei incorpora al Dret espanyol la Directiva 2011/7/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, el termini de transposició de la qual venç el proper 16 de març, és imprescindible accelerar aquesta tasca a fi d'evitar l'inici de qualsevol procediment sancionador contra Espanya per l'incompliment d'aquest termini. En aquest sentit, el Tribunal Constitucional, ja en la seva Sentència 23/1993, de 21 de gener, va assenyalar que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seva Sentència 1/2012, de 13 de gener, ha avalat la concurrència del pressupost habilitador de

la necessitat extraordinària i urgent de l'article 86.1 de la Constitució quan concorri «el retard patent en la transposició».

La necessitat d'impulsar la liberalització del sector ferroviari iniciada pel Reial decret llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i serveis ferroviaris, en el mercat de transport de viatgers per ferrocarril, així com de dotar de la màxima eficàcia la política d'administració i gestió de les infraestructures ferroviàries, tenint en compte la situació econòmica actual, exigeix la major celeritat en la posada en pràctica d'aquestes mesures. A més, és obligatori determinar les línies que han de formar part de la Xarxa Ferroviària d'Interès General, una vegada declarat inconstitucional l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari. Tot això permet apreciar la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent en els termes que estableix l'article 86 de la Constitució.

De la mateixa manera, com s'ha indicat, com que el cost dels carburants i combustibles representa un percentatge elevat d'una gran part del teixit empresarial espanyol, el context econòmic actual obliga de manera imperiosa a accelerar totes les mesures que contribueixin a millorar la competència en aquest sector, que s'hauria de traduir en una reducció de preus i, per tant, en un augment de la competitivitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres de Justícia, d'Hisenda i Administracions Públiques, de Foment, d'Ocupació i Seguretat Social, d'Indústria, Energia i Turisme i d'Economia i Competitivitat; i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de febrer de 2013,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures de desenvolupament de l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove

CAPÍTOL I

Foment de l'emprenedoria i l'autoocupació

Article 1. *Cotització a la Seguretat Social aplicable als joves treballadors per compte propi.*

U. La disposició addicional trenta-cinquena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-cinquena. *Reduccions i bonificacions a la Seguretat Social aplicables als joves treballadors per compte propi.*

1. En el supòsit de treballadors per compte propi, incorporats al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms a partir de l'entrada en vigor de l'Estatut del treball autònom, o al règim especial de treballadors del mar, menors de 30 anys d'edat, o menors de 35 anys en el cas de dones, s'ha d'aplicar sobre la quota per contingències comunes que correspongui, en funció de la base de cotització escollida i del tipus de cotització aplicable, segons l'àmbit de protecció pel qual s'hagi optat, una reducció, durant els 15 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta, equivalent al 30% de la quota que resulti d'aplicar sobre la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, i una bonificació, en els 15 mesos següents a la finalització del període de reducció, de la mateixa quantia que aquesta.

2. Alternativament al sistema de bonificacions i reduccions que estableix l'apartat anterior, els treballadors per compte propi que tinguin menys de 30 anys

d'edat i que causin alta inicial o que no hagin estat en situació d'alta en els cinc anys immediatament anteriors, a comptar des de la data d'efectes de l'alta, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, es poden aplicar les reduccions i bonificacions següents sobre la quota per contingències comunes, excepte en la incapacitat temporal, que resulti d'aplicar a la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, per un període màxim de 30 mesos, segons l'escala següent:

- a) Una reducció equivalent al 80% de la quota durant els 6 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta.
- b) Una reducció equivalent al 50% de la quota durant els 6 mesos següents al període que assenyala la lletra a).
- c) Una reducció equivalent al 30% de la quota durant els 3 mesos següents al període que assenyala la lletra b).
- d) Una bonificació equivalent al 30% de la quota en els 15 mesos següents a la finalització del període de reducció.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als treballadors per compte propi que utilitzin treballadors per compte d'altri.

3. Els treballadors per compte propi que optin pel sistema de l'apartat anterior es poden acollir a les bonificacions i les reduccions de l'apartat 1, sempre que el còmput total d'aquestes no superi el termini màxim de 30 mensualitats.

4. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat que estiguin enquadrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, o com a treballadors per compte propi en el règim especial dels treballadors del mar, quan compleixin els requisits dels apartats anteriors d'aquesta disposició adicional.

5. La reducció de la quota és amb càrrec al pressupost de la Seguretat Social i la bonificació amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal.»

Dos. La disposició adicional onzena de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional onzena. *Reduccions i bonificacions de quotes a la Seguretat Social per a les persones amb discapacitat que s'estableixin com a treballadors per compte propi.*

1. Les persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33%, que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o com a treballadors per compte propi o en el règim especial dels treballadors del mar, es beneficien, durant els cinc anys següents a la data d'efectes de l'alta, d'una bonificació del 50% de la quota que resulti d'aplicar sobre la base mínima el tipus vigent en cada moment, excepte en la incapacitat temporal.

2. Quan els treballadors per compte propi amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% tinguin menys de 35 anys d'edat i causin alta inicial o no hagin estat en situació d'alta en els cinc anys immediatament anteriors, a comptar des de la data d'efectes de l'alta, en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, es poden aplicar les reduccions i bonificacions següents sobre la quota per contingències comunes, excepte en la incapacitat temporal, que resulti d'aplicar a la base mínima el tipus mínim de cotització vigent en cada moment, per un període màxim de 5 anys, segons l'escala següent:

- a) Una reducció equivalent al 80% durant els 12 mesos immediatament següents a la data d'efectes de l'alta.
- b) Una bonificació equivalent al 50% durant els quatre anys següents.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als treballadors per compte propi amb discapacitat que ocupin treballadors per compte d'altri.

3. Els treballadors per compte propi amb discapacitat a què es refereix l'apartat anterior, que hagin optat pel sistema que s'hi descriu, es poden acollir posteriorment, si s'escau, a les bonificacions i reduccions de l'apartat 1, sempre que el còmput total d'aquestes no superi el termini màxim de 60 mensualitats.

4. El que disposen els apartats anteriors també és aplicable als socis treballadors de cooperatives de treball associat, que estiguin enquadrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, o com a treballadors per compte propi inclosos en el règim especial dels treballadors del mar, quan compleixin els requisits dels apartats anteriors d'aquesta disposició addicional.»

Article 2. Possibilitat de compatibilitzar la percepció de la prestació per atur amb el treball per compte propi quan ho estableixin els programes de foment de l'ocupació.

S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 228 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«6. Quan així ho estableixi algun programa de foment de l'ocupació destinat a col·lectius amb més dificultat d'inserció en el mercat de treball, es pot compatibilitzar la percepció de la prestació per atur pendent de percebre amb el treball per compte propi, cas en què l'entitat gestora pot abonar al treballador l'import mensual de la prestació en la quantia i la durada que es determinin, sense incloure la cotització a la Seguretat Social.»

Article 3. Compatibilització pels menors de 30 anys de la percepció de la prestació per atur amb l'inici d'una activitat per compte propi.

En aplicació del que disposa l'apartat 6 de l'article 228 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i com a excepció al que estableix l'article 221 d'aquesta Llei, els beneficiaris de la prestació per atur de nivell contributiu que es constitueixin com a treballadors per compte propi poden compatibilitzar la percepció mensual de la prestació que els correspongui amb el treball autònom, per un màxim de 270 dies, o pel temps inferior pendent de percebre, sempre que es compleixin els requisits i les condicions següents:

- a) Que el beneficiari de la prestació per atur de nivell contributiu sigui menor de 30 anys en la data d'inici de l'activitat per compte propi i no tingui treballadors a càrrec seu.
- b) Que se sol·liciti a l'entitat gestora en el termini de 15 dies a comptar des de la data d'inici de l'activitat per compte propi, sense perjudici que el dret a la compatibilitat de la prestació tingui efecte des de la data d'inici d'aquesta activitat. Un cop transcorregut aquest termini de 15 dies, el treballador no es pot acollir a aquesta compatibilitat.

Durant la compatibilitat de la prestació per atur amb l'activitat per compte propi no s'ha d'exigir al beneficiari de la prestació que compleixi les obligacions com a demandant d'ocupació i les derivades del compromís d'activitat que preveu l'article 231 de la Llei general de la Seguretat Social.

Article 4. *Ampliació de les possibilitats d'aplicació de la capitalització de la prestació per atur.*

U. Es modifica la regla tercera i s'introdueix una nova regla quarta, i la quarta actual, que també es modifica, passa a ser la cinquena, de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, que queden redactades de la manera següent:

«3a El que preveuen les regles 1a i 2a també és aplicable a:

a) Els beneficiaris de la prestació per atur de nivell contributiu que es pretenguin constituir com a treballadors autònoms i no es tracti de persones amb discapacitat igual o superior al 33%.

En el cas de la regla 1a, l'abonament d'una sola vegada s'ha de fer per l'import que correspon a la inversió necessària per desenvolupar l'activitat, inclòs l'import de les càrregues tributàries per a l'inici de l'activitat, amb el límit màxim del 60% de l'import de la prestació per atur de nivell contributiu pendent de percebre, en què el límit màxim és del 100% quan els beneficiaris siguin homes joves menors de 30 anys d'edat o dones joves menors de 35 anys, tots dos inclusivament, tenint en compte l'edat en la data de la sol·licitud.

b) Els beneficiaris de la prestació per atur de nivell contributiu menors de trenta anys, quan capitalitzin la prestació per destinar fins al 100% del seu import a fer una aportació al capital social d'una entitat mercantil de nova constitució o constituïda en un termini màxim de dotze mesos anteriors a l'aportació, sempre que desenvolupin una activitat professional o laboral de caràcter indefinit respecte a aquesta, i independentment del règim de la Seguretat Social en el qual estiguin enquadrats.

Per a les persones que desenvolupin una activitat per compte d'altri de caràcter indefinit, aquesta s'ha de mantenir durant un mínim de 18 mesos.

No s'inclouen en aquest supòsit les persones que hagin mantingut un vincle contractual previ amb aquestes societats, ni els treballadors autònoms econòmicament dependents que hagin subscrit amb un client un contracte registrat en el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4a Els joves menors de 30 anys que capitalitzin la prestació per atur també la poden destinar a les despeses de constitució i posada en funcionament d'una entitat, així com al pagament de les taxes i el preu de serveis específics d'assessorament, formació i informació relacionats amb l'activitat a emprendre.

5a La sol·licitud de l'abonament de la prestació per atur de nivell contributiu, segons el que estableixen les regles 1a, 2a i 3a, en tot cas ha de ser de data anterior a la data d'incorporació a la cooperativa o societat laboral, o a la de constitució de la cooperativa o societat laboral, o a la d'inici de l'activitat com a treballador autònom o com a soci de l'entitat mercantil en els termes de la regla tercera, considerant que aquest inici coincideix amb la data que com a tal figura en la sol·licitud d'alta del treballador en la Seguretat Social.

Si el treballador ha impugnat el cessament de la relació laboral origen de la prestació per atur, la sol·licitud ha de ser posterior a la resolució del procediment corresponent.

Els efectes econòmics de l'abonament del dret sol·licitat es produeixen a partir de l'endemà del seu reconeixement, tret que la data d'inici de l'activitat sigui anterior, cas en què cal atènyer-se a la data d'inici d'aquesta activitat.»

Dos. El Govern pot modificar mitjançant reial decret el que estableix l'apartat u anterior.

Article 5. *Suspensió i represa del cobrament de la prestació per atur després de desenvolupar una activitat per compte propi.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 212, que queda redactada de la manera següent:

«d) Mentre el titular del dret realitzi un treball per compte d'altri d'una durada inferior a dotze mesos, o mentre el titular del dret realitzi un treball per compte propi d'una durada inferior a vint-i-quatre mesos o inferior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'article 212.4, que queda redactada de la manera següent:

«b) Prèvia sol·licitud de l'interessat, en els supòsits que recullen els paràgrafs b), c), d) i e) de l'apartat 1, sempre que s'acrediti que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si s'escau, aquesta causa constitueix situació legal de desocupació, o que, si s'escau, es manté el requisit de carència de rendes o existència de responsabilitats familiars. En el supòsit de la lletra d) de l'apartat 1, pel que fa als treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar, la prestació per atur es pot reprendre quan el treball per compte propi sigui d'una durada igual o inferior a seixanta mesos. El dret a la represa neix a partir del terme de la causa de suspensió sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies següents, i la sol·licitud requereix la inscripció com a demandant d'ocupació si aquesta no s'ha efectuat prèviament. Així mateix, en la data de la sol·licitud es considera reactivat el compromís d'activitat a què es refereix l'article 231 d'aquesta Llei, excepte en els casos en què l'entitat gestora exigeixi la subscripció d'un compromís nou.

Si es presenta la sol·licitud un cop transcorregut el termini esmentat, es produeixen els efectes que preveuen l'apartat 2 de l'article 209 i el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 219.

En cas que no s'hagi gaudit el període que correspon a les vacances anuals retribuïdes, és aplicable el que estableix l'apartat 3 de l'article 209 d'aquesta Llei.»

Tres. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 213 queda redactada de la manera següent:

«d) Realització d'un treball per compte d'altri d'una durada igual o superior a dotze mesos, sense perjudici del que estableix l'apartat 3 de l'article 210, o realització d'un treball per compte propi, per un temps igual o superior a vint-i-quatre mesos, o igual o superior a seixanta mesos en el supòsit de treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial dels treballadors del mar.»

Article 6. *Règim de cotització per contingències professionals i cessament d'activitat.*

S'afegeix un nou paràgraf tercer a la disposició addicional cinquanta-vuitena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat per Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«La protecció davant les contingències d'accidents de treball i malalties professionals, que inclou la cobertura de la protecció per cessament d'activitat, té caràcter voluntari per als treballadors per compte propi menors de 30 anys d'edat.»

CAPÍTOL II

Incentius fiscals

Article 7. *Incentius per a entitats de nova creació.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2013, s'introdueix una nova disposició addicional dinovena en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dinovena. *Entitats de nova creació.*

1. Les entitats de nova creació, constituïdes a partir de l'1 de gener de 2013, que duguin a terme activitats econòmiques han de tributar, en el primer període impositiu en què la base imposable sigui positiva i en el següent, d'acord amb l'escala següent, excepte si, d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei, han de tributar a un tipus diferent al general:

- a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 300.000 euros, al tipus del 15 per cent.
- b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 20 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de base imposable que tributa al tipus del 15 per cent ha de ser la que resulti d'aplicar a 300.000 euros la proporció en què es trobin el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.

2. Quan al subjecte passiu s'hagi d'aplicar la modalitat de pagament fraccionat que estableix l'apartat 3 de l'article 45 d'aquesta Llei, l'escala a què es refereix l'apartat 1 anterior no és aplicable en la quantificació dels pagaments fraccionats.

3. Als efectes del que preveu aquesta disposició, no s'entén iniciada una activitat econòmica:

- a) Quan l'activitat econòmica l'hagin dut a terme amb caràcter previ altres persones o entitats vinculades en el sentit de l'article 16 d'aquesta Llei i s'hagi transmès, per qualsevol títol jurídic, a l'entitat de nova creació.
- b) Quan l'activitat econòmica l'hagi exercit, durant l'any anterior a la constitució de l'entitat, una persona física que ostenti una participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat de nova creació superior al 50 per cent.

4. No tenen la consideració d'entitats de nova creació les que formin part d'un grup en els termes que estableix l'article 42 del Codi de comerç, amb independència de la residència i de l'obligació de formular comptes anuals consolidats.»

Article 8. *Incentius en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2013 s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. Es modifica la lletra n) de l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«n) Les prestacions per atur reconegudes per l'entitat gestora respectiva quan es percebin en la modalitat de pagament únic que estableix el Reial decret

1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic, sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos que preveu aquesta norma.

Aquesta exempció està condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en el supòsit que el contribuent s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat o hagi efectuat una aportació al capital social d'una entitat mercantil, o al manteniment, durant un termini idèntic, de l'activitat, en el cas del treballador autònom.»

Dos. Se suprimeix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 14.

Tres. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els contribuents que iniciïn l'exercici d'una activitat econòmica i determinin el rendiment net d'aquesta d'acord amb el mètode d'estimació directa, poden reduir en un 20 per cent el rendiment net positiu declarat d'acord amb el mètode esmentat, minorat si s'escau per les reduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, en el primer període impositiu en què aquest sigui positiu i en el període impositiu següent.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior s'entén que s'inicia una activitat econòmica quan no s'hagi exercit cap activitat econòmica en l'any anterior a la data d'inici d'aquesta, sense tenir en consideració les activitats en l'exercici de les quals s'hagi cessat sense haver arribat a obtenir rendiments nets positius des del seu inici.

Quan amb posterioritat a l'inici de l'activitat a què es refereix el paràgraf primer anterior s'iniciï una nova activitat sense haver cessat en l'exercici de la primera, la reducció prevista en aquest apartat s'ha d'aplicar sobre els rendiments nets obtinguts en el primer període impositiu en què aquests siguin positius i en el període impositiu següent, a comptar des de l'inici de la primera activitat.

La quantia dels rendiments nets a què es refereix aquest apartat sobre la qual s'ha d'aplicar la reducció esmentada no pot superar l'import de 100.000 euros anuals.

No és aplicable la reducció que preveu aquest apartat en el període impositiu en el qual més del 50 per cent dels ingressos d'aquest procedeixin d'una persona o entitat de la qual el contribuent hagi obtingut rendiments del treball en l'any anterior a la data d'inici de l'activitat.»

Quatre. S'afegeix una disposició addicional trenta-vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-vuitena. *Aplicació de la reducció del 20 per cent per inici d'una activitat econòmica.*

El que preveu l'apartat 3 de l'article 32 d'aquesta Llei només és aplicable als contribuents que hagin iniciat l'exercici d'una activitat econòmica a partir de l'1 de gener de 2013.»

CAPÍTOL III

Estímuls a la contractació

Article 9. *Incentius a la contractació a temps parcial amb vinculació formativa.*

1. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, que subscriuguin contractes a temps parcial amb vinculació formativa amb joves desocupats menors de trenta anys tenen dret, durant un màxim de dotze mesos, a una reducció de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat del 100 per cent en cas que el contracte el subscriuguin empreses la plantilla de les quals sigui

inferior a 250 persones, o del 75 per cent en el supòsit que l'empresa contractant tingui una plantilla igual o superior a aquesta xifra.

Aquest incentiu es pot prorrogar dotze mesos més, sempre que el treballador continuï compatibilitzant l'ocupació amb la formació, o l'hagi cursat en els sis mesos previs a la finalització del període a què es refereix el paràgraf anterior.

2. Els treballadors han de complir algun dels requisits següents:

- a) No tenir experiència laboral o que aquesta sigui inferior a tres mesos.
- b) Procedir d'un altre sector d'activitat, en els termes que es determinin reglamentàriament.
- c) Estar desocupat i inscrit ininterrompudament a l'oficina d'ocupació almenys dotze mesos durant els divuit anteriors a la contractació.

3. Els treballadors han de compatibilitzar l'ocupació amb la formació o justificar haver-la cursat en els sis mesos previs a la formalització del contracte.

La formació, que no ha d'estar vinculada específicament al lloc de treball objecte del contracte, pot ser:

- a) Formació acreditable oficial o promoguda pels serveis públics d'ocupació.
- b) Formació en idiomes o tecnologies de la informació i la comunicació d'una durada mínima de 90 hores en còmput anual.

4. Per aplicar aquesta mesura, el contracte es pot subscriure per temps indefinit o per durada determinada, d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

La jornada pactada no pot ser superior al 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. A aquests efectes s'entén per treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 de l'Estatut dels treballadors.

5. Per poder-se acollir a aquesta mesura, les empreses, inclosos els treballadors autònoms, no han d'haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afecta únicament les extincions que es produeixin amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.

6. Per aplicar els beneficis, l'empresa ha de mantenir el nivell d'ocupació assolit amb el contracte a què es refereix aquest article durant, almenys, un període equivalent a la durada del contracte esmentat amb un màxim de dotze mesos des de la seva formalització. En cas d'incompliment d'aquesta obligació s'han de reintegrar els incentius.

No es considera incomplerta l'obligació de manteniment de l'ocupació a què es refereix aquest apartat quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan un o un altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

7. Per aplicar les mesures a què es refereix aquest apartat és necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableixi el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

8. En el que no preveu aquest article, és aplicable, respecte de les reduccions, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, excepte el que estableixen els seus articles 2.7 i 6.2.

Article 10. Contractació indefinida d'un jove per microempreses i empresaris autònoms.

1. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, que contractin de manera indefinida, a temps complet o parcial, un jove desocupat menor de trenta anys tenen dret a una reducció del 100 per cent de la quota empresarial a la Seguretat Social per

contingències comunes corresponent al treballador contractat durant el primer any de contracte, en els termes que recullen els apartats següents.

Per poder-se acollir a aquesta mesura, les empreses, inclosos els treballadors autònoms, han de reunir els requisits següents:

- a) Tenir, en el moment de la formalització del contracte, una plantilla igual o inferior a nou treballadors.
- b) No haver tingut cap vincle laboral anterior amb el treballador.
- c) No haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afecta únicament les extincions que s'han produït amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.
- d) No haver subscrit amb anterioritat un altre contracte d'acord amb aquest article, llevat del que disposa l'apartat 5.

2. El que estableix aquest article no s'aplica en els supòsits següents:

- a) Quan el contracte es concerta d'acord amb l'article 4 de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.
- b) Quan el contracte sigui per a treballs fixos discontinus, d'acord amb l'article 15.8 de l'Estatut dels treballadors.
- c) Quan es tracti de contractes indefinits inclosos a l'article 2 de la Llei 43/2006, de 29 de desembre.

3. Els beneficis a què es refereix l'apartat 1 només s'apliquen respecte a un contracte, llevat del que disposa l'apartat 5.

4. Per aplicar els beneficis, l'empresa ha de mantenir en l'ocupació el treballador contractat almenys divuit mesos des de la data d'inici de la relació laboral, llevat que el contracte s'extingeixi per causa no imputable a l'empresari o per resolució durant el període de prova.

Així mateix, ha de mantenir el nivell d'ocupació en l'empresa assolit amb el contracte a què es refereix aquest article durant, almenys, un any des de la formalització del contracte. En cas d'incompliment d'aquestes obligacions s'han de reintegrar els incentius.

No es consideren incomplertes les obligacions de manteniment de l'ocupació anteriors a què es refereix aquest apartat quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan un o un altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

5. En els supòsits a què es refereix l'últim incís del primer paràgraf de l'apartat 4, es pot subscriure un nou contracte a l'empara d'aquest article, si bé el període total de bonificació no pot excedir, en conjunt, els dotze mesos.

6. Per aplicar les mesures a què es refereix aquest article és necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableixi el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

7. En el que no preveu aquest article, és aplicable el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, llevat del que estableix en els seus articles 2.7 i 6.2.

Article 11. Incentius a la contractació en nous projectes d'emprenedoria jove.

1. Tenen dret a una reducció del 100 per cent de la quota empresarial de la Seguretat Social durant els dotze mesos següents a la contractació els treballadors per compte propi menors de trenta anys, i sense treballadors assalariats, que des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei contractin per primera vegada, de forma indefinida,

mitjançant un contracte de treball a temps complet o parcial, persones desocupades d'edat igual o superior a quaranta-cinc anys, inscrites ininterrompudament com a desocupades a l'oficina d'ocupació almenys durant dotze mesos en els divuit mesos anteriors a la contractació o que resultin beneficiaris del programa de requalificació professional de les persones que esgotin la seva protecció per atur.

2. Per aplicar els beneficis que preveu aquest article, s'ha de mantenir en l'ocupació el treballador contractat almenys divuit mesos des de la data d'inici de la relació laboral, llevat que el contracte s'extingeixi per causa no imputable a l'empresari o per resolució durant el període de prova.

3. En els supòsits a què es refereix l'apartat 2, es pot subscriure un nou contracte a l'empara d'aquest article, si bé el període total d'aplicació de la reducció no pot excedir, en conjunt, els dotze mesos.

4. En cas que la contractació d'un treballador pugui donar lloc simultàniament a l'aplicació d'altres bonificacions o reduccions en les quotes de la Seguretat Social, només se'n pot aplicar una, i l'opció correspon al beneficiari en el moment de formalitzar l'alta del treballador en la Seguretat Social.

5. En el que no preveu aquesta disposició, és aplicable el que estableix la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, llevat del que estableix l'article 2.7.

Article 12. *Primera feina jove.*

1. Per incentivar l'adquisició d'una primera experiència professional, les empreses poden subscriure contractes temporals amb joves desocupats menors de trenta anys que no tinguin experiència laboral o si aquesta és inferior a tres mesos.

2. Aquests contractes es regeixen pel que estableix l'article 15.1.b) de l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament, llevat del següent:

a) Es considera causa del contracte l'adquisició d'una primera experiència professional.

b) La durada mínima del contracte és de tres mesos.

c) La durada màxima del contracte és de sis mesos, llevat que s'estableixi una durada superior per conveni col·lectiu sectorial estatal o, si no n'hi ha, per conveni col·lectiu sectorial d'àmbit inferior, sense que en cap cas la durada esmentada pugui excedir els 12 mesos.

d) El contracte s'ha de formalitzar a jornada completa o a temps parcial sempre que, en aquest últim cas, la jornada sigui superior al 75 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. A aquests efectes s'entén per treballador a temps complet comparable el que estableix l'article 12.1 de l'Estatut dels treballadors.

3. Per poder-se acollir a aquesta mesura, les empreses, inclosos els treballadors autònoms, no han d'haver adoptat, en els sis mesos anteriors a la formalització del contracte, decisions extintives improcedents. La limitació afecta únicament les extincions que s'hagin produït amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció i per al mateix centre o centres de treball.

4. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, que, una vegada transcorregut un termini mínim de tres mesos des de la seva formalització, transformin en indefinits els contractes a què es refereix aquest article tenen dret a una bonificació en les quotes empresarials a la Seguretat Social de 41,67 euros/mes (500 euros/any), durant tres anys, sempre que la jornada pactada sigui almenys del 50 per cent de la corresponent a un treballador a temps complet comparable. Si el contracte s'ha subscrit amb una dona, la bonificació per transformació és de 58,33 euros/mes (700 euros/any).

5. Per aplicar els beneficis, l'empresa ha de mantenir el nivell d'ocupació assolit amb la transformació a què es refereix aquest article durant, almenys, dotze mesos. En cas d'incompliment d'aquesta obligació s'han de reintegrar els incentius.

No es considera incomplerta l'obligació de manteniment de l'ocupació a què es refereix aquest apartat quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan un o un altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

6. Per aplicar les mesures a què es refereix aquest apartat és necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableixi el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

7. En el que no preveu aquest article, és aplicable, pel que fa als incentius, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, llevat del que estableixen els seus articles 2.7 i 6.2.

Article 13. *Incentius als contractes en pràctiques per a la primera feina.*

1. Sense perjudici del que estableix l'article 11.1 de l'Estatut dels treballadors es poden subscriure contractes en pràctiques amb joves menors de trenta anys, encara que hagin transcorregut cinc o més anys des de la finalització dels estudis corresponents.

2. Les empreses, inclosos els treballadors autònoms, que concertin un contracte en pràctiques amb un menor de trenta anys tenen dret a una reducció del 50 per cent de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes corresponent al treballador contractat durant tota la vigència del contracte.

En els supòsits en què, d'acord amb el que disposa el Reial decret 1543/2011, de 31 d'octubre, pel qual es regulen les pràctiques no laborals en empreses, el treballador estigui fent aquestes pràctiques no laborals en el moment de la concertació del contracte de treball en pràctiques, la reducció de quotes és del 75 per cent.

3. Per aplicar les mesures a què es refereix aquest article és necessària la formalització escrita dels contractes en el model que estableixi el Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. En el que no preveu aquest article, és aplicable el que disposa, pel que fa als incentius, la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, llevat del que estableix l'article 2.7.

Article 14. *Incentius a la incorporació de joves a entitats de l'economia social.*

1. S'incorporen les bonificacions següents aplicables a les entitats de l'economia social:

a) Bonificacions en les quotes empresarials de la Seguretat Social durant tres anys, la quantia de les quals és de 66,67 euros/mes (800 euros/any), aplicable a les cooperatives o societats laborals que incorporin treballadors desocupats menors de 30 anys com a socis treballadors o de treball. En el cas de cooperatives, les bonificacions s'han d'aplicar quan aquestes hagin optat per un règim de Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, en els termes de la disposició addicional quarta del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

b) Bonificacions en les quotes de la Seguretat Social aplicables a les empreses d'inserció en els supòsits de contractes de treball subscrits amb persones menors de 30 anys en situació d'exclusió social incloses a l'article 2 de la Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció, de 137,50 euros/mes (1.650 euros/any) durant tota la vigència del contracte o durant tres anys, en cas de contractació indefinida. Aquestes bonificacions no són compatibles amb les que preveu l'article 16.3.a) de la Llei 44/2007, de 13 de desembre.

2. En el que no preveu l'apartat anterior, s'aplica el que estableix la Llei 43/2006, de 29 de desembre, per a la millora del creixement i de l'ocupació, pel que fa als requisits

que han de complir els beneficiaris, les exclusions en l'aplicació de les bonificacions, quantia màxima, incompatibilitats o reintegrament de beneficis.

En relació amb les cooperatives i societats laborals, també és aplicable, quant als incentius, el que disposa la secció I del capítol I de la Llei 43/2006, de 29 de desembre, llevat del que estableixen els seus articles 2.7 i 6.2.

CAPÍTOL IV

Millora de la intermediació

Article 15. *Formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de serveis que facilitin la intermediació laboral.*

S'afegeix una nova disposició addicional trenta-dosena al text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, en els termes següents:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de serveis que facilitin la intermediació laboral.*

La Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal i els òrgans de contractació competents de les comunitats autònomes, així com de les entitats i els organismes que en depenen i estan integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació, poden concloure de forma conjunta acords marc amb un o diversos empresaris amb la finalitat de fixar les condicions a què s'han d'ajustar tots els contractes de serveis de característiques homogènies definits en els convenis a què es refereix el paràgraf següent per facilitar als serveis públics d'ocupació la intermediació laboral i que es pretenguin adjudicar durant un període determinat, sempre que el recurs a aquests instruments no s'efectuï de forma abusiva o de manera que la competència es vegi obstaculitzada, restringida o falsejada.

Aquesta conclusió conjunta d'acords marc s'ha d'efectuar d'acord amb el que disposa el capítol II del títol II del llibre III i amb l'adopció prèvia del corresponent conveni de col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i les comunitats autònomes o les entitats i els organismes que en depenen i estan integrats en el Sistema Nacional d'Ocupació. No poden ser objecte d'aquests contractes marc les actuacions d'intermediació laboral que puguin preveure en els procediments de selecció de personal laboral temporal les administracions públiques, per la qual cosa aquesta intermediació l'han de fer exclusivament i de manera directa els serveis públics d'ocupació corresponents.»

Article 16. *Base de dades comuna d'ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació:

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 8 queda redactada de la manera següent:

«b) Existència d'una base de dades comuna, Portal Únic d'Ocupació, que possibiliti la difusió de les ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació existents a tot el territori de l'Estat, així com a la resta dels països de l'Espai Econòmic Europeu, que respecta el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Amb aquesta finalitat, els serveis públics d'ocupació han de registrar totes les ofertes i demandes d'ocupació a les bases de dades del Sistema d'Informació dels Serveis Públics d'Ocupació. El Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de garantir la

difusió d'aquesta informació a tots els ciutadans, les empreses i les administracions públiques com a garantia de transparència i unitat de mercat.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 14, amb la qual cosa l'apartat 3 actual passa a ser el número 4, que queda redactat de la manera següent:

«3. Amb caràcter previ al lliurament dels fons que en el si de la Conferència Sectorial d'Ocupació i Afers Laborals es destinin a possibilitar les funcions d'intermediació laboral, sense barreres territorials, en els termes de la lletra c) de l'article 7.bis de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de comprovar que els serveis públics d'ocupació compleixin el que estableix l'apartat 2.b) de l'article 8.

Si el Servei Públic d'Ocupació Estatal detecta que alguna comunitat autònoma incompleix aquesta obligació, no ha d'abonar les quantitats degudes mentre no se solucioni aquesta situació. A aquests efectes, el Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de comunicar a les comunitats autònomes que es trobin en aquesta situació la necessitat de solucionar l'incompliment detectat.»

TÍTOL II

Mesures de foment del finançament empresarial

Article 17. *Modificació del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre.*

El Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un subapartat c) a l'article 50.5, amb la redacció següent:

«c) Els valors i drets negociats al mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret.»

Dos. El sisè paràgraf de l'article 53.4 queda redactat de la manera següent:

«La inversió en valors o drets mobiliaris que no es trobin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), juntament amb les accions i participacions en institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en institucions d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure que preveu l'apartat 5.a.2n de l'article 50, les accions i participacions en societats i fons de capital de risc a les quals es refereix l'apartat 5.a.3r de l'article 50 i la inversió en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret, no es poden computar per un import superior al 10 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir. Quan es tracti d'entitats reasseguradores i únicament per a la inversió en valors o drets mobiliaris que no es trobin admesos a negociació en mercats regulats en l'àmbit de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), el límit esmentat és el 30 per 100.»

Tres. El vuitè paràgraf de l'article 53.4 queda redactat de la manera següent:

«El conjunt de les accions i participacions en una institució d'inversió col·lectiva d'inversió lliure o en una institució d'inversió col·lectiva d'institucions d'inversió col·lectiva d'inversió lliure, a què es refereix l'apartat 5.a.2n de l'article 50 d'aquest Reglament, o d'accions i participacions en una societat o fons de capital de risc a què es refereix l'apartat 5.a.3r del mateix article 50, no es poden computar per un import superior al 5 per 100 del total de les provisions tècniques a cobrir. La inversió

en accions i participacions emeses per una sola de les entitats de capital de risc i en valors o drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret, emesos per una mateixa entitat no pot superar, conjuntament, el 3% de les provisions tècniques a cobrir. Aquest límit del 3% és d'un 6% quan la inversió en accions i participacions emeses per les entitats de capital de risc i en valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari, o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret, estiguin emesos o avalats per entitats que pertanyin a un mateix grup.»

Article 18. *Modificació del Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer.*

El Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un apartat d) a l'article 70.9 amb la redacció següent:

«d) Els valors i drets negociats en el mercat alternatiu borsari o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret.»

Dos. La lletra b) de l'article 72 queda redactada de la manera següent:

«b) La inversió en valors o instruments financers emesos per una mateixa entitat, més els crèdits que se li atorguin o que aquesta avaluï o garanteixi, no pot excedir el 5 per cent de l'actiu del fons de pensions.

No obstant això, el límit anterior és del 10 per cent per cada entitat emissora, prestatària o garant, sempre que el fons no inverteixi més del 40 per cent de l'actiu en entitats en les quals se superi el 5 per cent de l'actiu del fons.

El fons pot invertir en diverses empreses d'un mateix grup, i la inversió total en el grup no pot superar el 10 per cent de l'actiu del fons.

Cap fons de pensions no pot tenir invertit més del 2 per cent del seu actiu en valors o instruments financers no admesos a cotització en mercats regulats o en valors o instruments financers que, tot i estar admesos a negociació en mercats regulats, no siguin susceptibles de trànsit generalitzat i impersonal, quan estiguin emesos o avalats per una mateixa entitat. El límit anterior és d'un 4 per cent per a aquests valors o instruments financers quan estiguin emesos o avalats per entitats que pertanyin a un mateix grup.

No obstant l'anterior, la inversió en valors o drets emesos per una mateixa entitat negociats en el mercat alternatiu borsari o en un altre sistema multilateral de negociació que es concreti mitjançant reial decret, així com la inversió en accions i participacions emeses per una sola entitat de capital de risc, pot assolir el 3 per cent de l'actiu del fons de pensions.

El límit anterior del 3 per cent és d'un 6 per cent per a aquests valors o altres instruments financers quan estiguin emesos per entitats que pertanyin a un mateix grup.

No estan sotmesos als límits que preveu aquesta lletra b) els dipòsits en entitats de crèdit, sense perjudici de l'aplicació del límit conjunt a què es refereix la lletra f) d'aquest article.»

Article 19. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'introdueix un nou article 30 quater en el capítol II del títol III de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, amb la redacció següent:

«Article 30 quater.

Quan es tracti de col·locació d'emissions d'obligacions o altres valors que reconeixin o creïn deute, previstes a les lletres a), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 30 bis, no és aplicable la limitació que estableix l'article 405 de la Llei de societats de capital.»

TÍTOL III

Mesures de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals i les comunitats autònomes, i de lluita contra la morositat en les operacions comercials

CAPÍTOL I

Ampliació d'una nova fase del mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals i les comunitats autònomes

Secció 1a Disposicions generals

Article 20. *Objecte.*

Aquest capítol té per objectiu l'ampliació dels àmbits d'aplicació subjectiu i objectiu del mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals i les comunitats autònomes, i estableix les especialitats de procediment necessàries per a aquesta nova fase del mecanisme que permeti la cancel·lació de les seves obligacions pendents de pagament amb els seus proveïdors que siguin líquides, vençudes i exigibles amb anterioritat a l'1 de gener de 2012.

Secció 2a Disposicions aplicables a entitats locals

Article 21. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

El mecanisme de pagament a proveïdors a què es refereix el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals, i el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, es pot aplicar a les entitats locals següents:

1. Les entitats locals del País Basc i Navarra que estiguin incloses en el model de participació en tributs de l'Estat, per a la qual cosa s'han de subscriure prèviament els corresponents convenis entre l'Administració General de l'Estat i les diputacions forals del País Basc o la Comunitat Foral de Navarra, segons correspongui.
2. Les mancomunitats de municipis.
3. Les entitats locals a les quals són aplicables els models de participació en tributs de l'Estat, a què es refereixen els capítols III i IV, dels títols II i III del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, en relació amb les obligacions pendents de pagament que especifica l'article següent.

Article 22. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. Pel que fa a les entitats locals que esmenta l'apartat 3 de l'article anterior, es poden incloure en aquesta nova fase les obligacions pendents de pagament als contractistes que s'hagin aplicat als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors al 2012 i derivades de: convenis de col·laboració, concessions administratives, encàrrecs de gestió en què l'entitat encarregada tingui atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic d'una administració autonòmica o de l'Administració estatal, dels contractes

d'arrendament sobre béns immobles, dels contractes que preveu la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals, dels contractes de concessió d'obres públiques, de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, de contractes de gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, corresponents a la subvenció que s'hagi pactat a càrrec de les entitats locals, sempre que s'hagi hagut d'ingressar al contractista amb anterioritat a l'1 de gener de 2012, previstos en el text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. Quant a les entitats locals relacionades en els apartats 1 i 2 de l'article anterior, es poden incloure, a més de les que esmenta l'apartat anterior, les obligacions pendents de pagament a contractistes a què es refereix el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals, i el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, sempre que s'hagin aplicat als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors al 2012.

Article 23. Especialitats del procediment aplicable per al subministrament d'informació per les entitats locals i el pagament de factures.

1. Fins al 22 de març de 2013 els contractistes poden sol·licitar a l'entitat local deutora l'emissió d'un certificat individual de reconeixement de l'existència d'obligacions pendents de pagament a càrrec de l'entitat local.

2. El certificat individual l'ha d'expedir, en el termini de cinc dies naturals des de la presentació de la sol·licitud, l'interventor, o l'òrgan de control intern, en els termes i amb el contingut que preveu l'apartat anterior, amb menció expressa que es tracta d'una obligació ja aplicada als pressupostos de l'entitat corresponents a exercicis anteriors al 2012. En cas que no s'hagi contestat la sol·licitud en termini, s'entén rebutjada.

3. Abans del 29 de març de 2013 l'interventor o òrgan de control intern de l'entitat local ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per via telemàtica i amb signatura electrònica, una relació certificada de les sol·licituds de certificats individuals admeses.

4. Les entitats locals han de permetre als contractistes consultar la seva inclusió en aquesta informació actualitzada i, en cas d'estar-hi inclosos, poden conèixer la informació que els afecti amb relació a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

No es pot materialitzar el dret de cobrament dels contractistes, en el marc d'aquest mecanisme de finançament, en cas que la mancomunitat deutora no hagi complert les obligacions formals que estableix l'apartat 6 d'aquest article.

5. El president de l'entitat local ha de dictar les instruccions necessàries per garantir l'atenció als contractistes en les seves sol·licituds, la ràpida emissió dels certificats individuals i l'accés, preferentment per via electrònica, a la informació remesa.

6. Fins al 22 de març de 2013 les mancomunitats han d'enviar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques una còpia fefaent dels estatuts pels quals es regeixen i especificar el percentatge de participació, a 31 de desembre de 2011, de cada un dels ajuntaments que les integren i que consti en aquests estatuts, que han d'haver estat aprovats pels plens dels ajuntaments esmentats. La falta de remissió d'aquesta documentació impedeix iniciar el procediment que preveuen els apartats anteriors d'aquest article.

En cas que la mancomunitat no estigui inclosa a la Base de Dades General d'Entitats Locals i de l'Inventari d'Ents del Sector Públic Local que depèn del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, ha de sol·licitar la seva inclusió en el termini que preveu el paràgraf anterior, així com la remissió de la documentació que s'hi esmenta.

Article 24. *Procediment disciplinari.*

L'incompliment pels empleats públics competents de les obligacions que preveu l'article 23 d'aquest Reial decret llei té la consideració de falta molt greu en els termes que preveu l'apartat segon de l'article 95 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic. A aquests efectes és la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'òrgan competent per iniciar i instruir el procediment disciplinari corresponent i el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques és el competent per resoldre.

Article 25. *Especialitats del pla d'ajust.*

A més del que preveu el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals, i el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, el pla d'ajust que presenti l'entitat local ha de complir el següent:

1. Una vegada remeses les certificacions individuals que preveu l'article x, l'entitat local ha d'elaborar un pla d'ajust, d'acord amb la seva potestat d'autoorganització, i presentar-se, amb un informe de l'interventor o òrgan de control intern, perquè l'aprovi el ple de la corporació local o, en el cas de les mancomunitats, l'òrgan de govern que estableixi l'estatut pel qual es regeixen i que hagin aprovat els plens dels ajuntaments que la integren.

2. El pla d'ajust aprovat l'ha de remetre l'entitat local a l'òrgan competent del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques com a data límit el dia 15 d'abril de 2013, per via telemàtica i amb signatura electrònica, el qual ha d'efectuar una valoració del pla presentat i comunicar-la a l'entitat local com a data límit el dia 20 de maig de 2013.

Un cop transcorregut aquest termini sense comunicació d'aquesta valoració, aquesta es considera favorable.

En el cas de les entitats locals del País Basc i de Navarra cal atènyer-se al que disposen els convenis corresponents entre l'Administració General de l'Estat i les diputacions forals del País Basc o la Comunitat Foral de Navarra, segons correspongui.

3. Si les entitats locals a què es refereix l'apartat 3 de l'article x d'aquesta norma tenen un pla d'ajust aprovat en la fase inicial del mecanisme de pagament a proveïdors que va concloure al mes de juliol de 2012 i el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques l'ha valorat favorablement, han d'enviar una revisió del seu pla d'ajust aprovada pel seu ple en els quinze primers dies d'abril de 2013. Si no ho fan, es considera una falta de remissió del pla d'ajust i és aplicable el que preveuen la disposició addicional primera de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera i les seves normes de desplegament.

Article 26. *Aplicació de la disposició addicional quarta del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.*

1. En el cas de les mancomunitats deutores, la garantia per al pagament de les seves obligacions derivades de les operacions d'endeutament que subscriuguin amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors s'ha d'executar mitjançant retencions en la participació en tributs de l'Estat dels municipis integrants de les mancomunitats, en proporció a les seves respectives quotes de participació en les entitats esmentades a 31 de desembre de 2011. Aquest criteri és aplicable en cas que les entitats locals no concertin les operacions d'endeutament esmentades als efectes de l'execució d'aquelles retencions.

2. En el cas de les entitats locals del País Basc i de Navarra s'ha de tenir en compte el que disposen els convenis que se subscriuguin entre els òrgans competents dels territoris històrics i els de l'Administració General de l'Estat i que necessàriament han de

preveure un sistema de garantia per al pagament de les seves obligacions derivades del mecanisme per al finançament dels pagaments a proveïdors.

Article 27. Cancel·lació d'obligacions pendents de pagament amb finançament afectat.

1. Les obligacions pendents de pagament que s'hagin abonat a través d'aquest mecanisme i tinguin un finançament afectat, quan se'n rebí l'ingrés, aquest mecanisme s'entén automàticament afectat al Fons per al finançament del pagament a proveïdors i s'ha de destinar a l'amortització anticipada de l'operació d'endeutament o, si s'escau, a la cancel·lació del deute de l'entitat local amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

2. El que preveu aquest article s'aplica tant a les obligacions de pagament que s'han abonat en el marc del Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, com a les que s'abonin en el marc de l'ampliació del mecanisme que regula aquesta norma.

Secció 3a Disposicions aplicables a comunitats autònomes

Article 28. Àmbit subjectiu d'aplicació.

Les comunitats autònomes es poden acollir a aquesta nova fase del mecanisme que preveu l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012 pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

A aquests efectes, s'entén per comunitat autònoma l'Administració de la comunitat i la resta d'entitats, organismes i ens que depenen de la comunitat sobre els quals aquesta manté un poder de decisió sobre la seva gestió i les seves normes internes o estatuts, així com les entitats associatives en què participi directament o indirectament. En qualsevol cas, han de ser entitats incloses en el sector administracions públiques, subsector comunitats autònomes, d'acord amb la definició i delimitació del Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals aprovat pel Reglament (CE) 2223/96 del Consell, de 25 de juny de 1996.

Article 29. Àmbit objectiu d'aplicació.

1. Pel que fa a les comunitats autònomes, es poden incloure en aquesta nova fase del mecanisme les obligacions pendents de pagament als proveïdors derivades de convenis de col·laboració, de concessions administratives, d'encàrrecs de gestió en què l'entitat encarregada tingui atribuïda la condició de mitjà propi i servei tècnic de l'Administració i no es trobi inclosa en la definició de comunitat autònoma de l'article 9, dels contractes d'arrendament sobre béns immobles, dels contractes que preveu la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals, dels contractes de concessió d'obres públiques, de col·laboració entre el sector públic i el sector privat, les derivades de contractes de gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, corresponents a la subvenció que s'hagi pactat a càrrec de la comunitat autònoma, sempre que s'hagi hagut d'ingressar al contractista amb anterioritat a l'1 de gener de 2012, previstos en el text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. En el cas de les comunitats autònomes que no hagin participat en la primera fase d'aquest mecanisme, es poden incloure, a més de les esmentades en l'apartat anterior, les obligacions pendents de pagament a contractistes a què es refereix l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

3. En tot cas, han de ser obligacions pendents de pagament que s'hagin inclòs en el compte general de la comunitat autònoma de l'exercici 2011 i anteriors, o comptes anuals aprovats corresponents a aquests exercicis en el supòsit que es tracti d'una entitat que no en formi part. En tot cas ha d'estar aplicat a pressupost amb anterioritat al pagament del deute.

Article 30. Especialitats del procediment aplicable per al subministrament d'informació per les comunitats autònomes i el pagament de factures.

1. Abans del 6 de març de 2013, la comunitat autònoma ha d'enviar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques una relació certificada per l'interventor general de la comunitat autònoma en què figurin les obligacions que esmenta l'article 10.

2. Fins al 22 de març de 2013, els proveïdors poden consultar aquesta relació i acceptar, si s'escau, el pagament del deute a través d'aquest mecanisme.

3. Els proveïdors no inclosos en la relació inicial poden sol·licitar a la comunitat autònoma deutora l'emissió d'un certificat individual de reconeixement de l'existència d'obligacions pendents de pagament, que reuneixin els requisits que preveu l'article 10, a càrrec a la comunitat autònoma. La sol·licitud d'aquest certificat implica que el proveïdor accepta els termes que assenyala l'apartat anterior.

4. El certificat individual l'expedeix l'interventor general de la comunitat autònoma en el termini de cinc dies naturals des de la presentació de la sol·licitud. En cas que no s'hagi contestat la sol·licitud en termini, s'entén rebutjada.

5. Abans del 29 de març de 2013 l'interventor general de la comunitat autònoma ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per via telemàtica i amb signatura electrònica, una relació completa certificada de les factures que compleixin els requisits que preveu l'article 10 i hagin estat acceptades pels proveïdors.

6. La comunitat autònoma ha de permetre als proveïdors consultar la seva inclusió en aquesta informació actualitzada i, en cas que hi estiguin inclosos, poden conèixer la informació que els afecti amb relació a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 31. Revisió del pla d'ajust.

Abans del dia 15 d'abril de 2013, les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques un pla d'ajust, o una revisió del que ja tinguin, el qual n'ha de fer una valoració en el termini de 15 dies des de la seva presentació.

Article 32. Cancel·lació d'obligacions pendents de pagament amb finançament afectat.

Les obligacions pendents de pagament que s'hagin abonat a través d'aquest mecanisme i tinguin un finançament afectat, quan se'n rebi l'ingrés, aquest mecanisme s'entén automàticament afectat al Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors i s'ha de destinar a l'amortització anticipada de l'operació d'endeutament o, si s'escau, a la cancel·lació del deute de la comunitat autònoma amb el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.

El que preveu aquest article s'aplica tant a les obligacions de pagament que s'han abonat en el marc de l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes, com a les que s'abonin en el marc de l'ampliació del mecanisme que regula aquesta norma.

CAPÍTOL II

Mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials

Article 33. Modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

U. Es modifica l'article 4:

«Article 4. *Determinació del termini de pagament.*

1. El termini de pagament que ha de complir el deutor, si no ha fixat data o termini de pagament en el contracte, és de trenta dies naturals després de la data

de recepció de les mercaderies o prestació dels serveis, fins i tot quan hagi rebut la factura o sol·licitud de pagament equivalent amb anterioritat.

Els proveïdors han de fer arribar la factura o sol·licitud de pagament equivalent als seus clients abans que es compleixin trenta dies a comptar de la data de recepció efectiva de les mercaderies o de la prestació dels serveis.

Quan en el contracte s'hagi fixat un termini de pagament, la recepció de la factura per mitjans electrònics produeix els efectes d'inici del còmput de termini de pagament, sempre que estigui garantida la identitat i autenticitat del signant, la integritat de la factura, i la recepció per l'interessat.

2. Si legalment o en el contracte s'ha disposat un procediment d'acceptació o de comprovació mitjançant el qual s'ha de verificar la conformitat dels béns o els serveis amb el que disposa el contracte, la seva durada no pot excedir els trenta dies naturals a comptar de la data de recepció dels béns o de la prestació dels serveis. En aquest cas, el termini de pagament és de trenta dies després de la data en què té lloc l'acceptació o verificació dels béns o serveis, fins i tot encara que la factura o sol·licitud de pagament s'hagi rebut amb anterioritat a l'acceptació o verificació.

3. Els terminis de pagament indicats en els apartats anteriors es poden ampliar mitjançant pacte de les parts sense que, en cap cas, es pugui acordar un termini superior a 60 dies naturals.

4. Es poden agrupar factures al llarg d'un període determinat no superior a quinze dies, mitjançant una factura comprensiva de tots els lliuraments efectuats en aquest període, factura resum periòdica, o agrupant-les en un únic document als efectes de facilitar-ne la gestió del pagament, agrupació periòdica de factures, i sempre que es prengui com a data d'inici del còmput del termini la data corresponent a la meitat del període de la factura resum periòdica o de l'agrupació periòdica de factures de què es tracti, segons el cas, i el termini de pagament no superi els seixanta dies naturals des d'aquesta data.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'article 6:

«En cas que les parts hagin pactat calendaris de pagament per a abonaments a terminis, quan algun dels terminis no s'aboni en la data acordada, els interessos i la compensació que preveu aquesta Llei s'han de calcular únicament sobre la base de les quantitats vençudes.»

Tres. El paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 7 passa a tenir la redacció següent:

«2. El tipus legal d'interès de demora que el deutor està obligat a pagar és la suma del tipus d'interès que el Banc Central Europeu aplica a la seva operació principal més recent de finançament efectuada abans del primer dia del semestre natural de què es tracti més vuit punts percentuals.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan el deutor incorre en mora, el creditor té dret a cobrar del deutor una quantitat fixa de 40 euros, que s'afegeix en tot cas i sense necessitat de petició expressa al deute principal.

A més, el creditor té dret a reclamar al deutor una indemnització per tots els costos de cobrament degudament acreditats que hagi patit a causa de la mora d'aquest i que superin la quantitat que indica el paràgraf anterior.»

Cinc. La rúbrica i l'apartat 1 de l'article 9 passen a tenir la redacció següent:

«Article 9. *Clàusules i pràctiques abusives.*

1. Són nul·les les clàusules pactades entre les parts sobre la data de pagament o les conseqüències de la demora que difereixin quant al termini de

pagament i al tipus legal d'interès de demora que estableixen amb caràcter subsidiari l'apartat 1 de l'article 4 i l'apartat 2 de l'article 7, respectivament, així com les clàusules que siguin contràries als requisits per exigir els interessos de demora de l'article 6, quan tinguin un contingut abusiu en perjudici del creditor, considerades totes les circumstàncies del cas, entre aquestes, la naturalesa del producte o servei, la prestació per part del deutor de garanties addicionals i els usos habituals del comerç. Es considera que és abusiva la clàusula que exclogui la indemnització per costos de cobrament de l'article 8.

No es pot considerar ús habitual del comerç la pràctica repetida de terminis abusius. Aquestes pràctiques també tenen la consideració d'abusives i són impugnables en la mateixa forma que les clàusules per les entitats a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article.

Per determinar si una clàusula o pràctica és abusiva per al creditor, s'ha de tenir en compte, entre altres factors, si el deutor té alguna raó objectiva per apartar-se del termini de pagament i del tipus legal de l'interès de demora que disposen l'article 4.1 i l'article 7.2, respectivament; s'ha de tenir en compte la naturalesa del bé o del servei o si suposa una desviació greu de les bones pràctiques comercials contrària a la bona fe i actuació lleial.

Així mateix, per determinar si una clàusula o pràctica és abusiva s'ha de tenir en compte, considerant totes les circumstàncies del cas, si aquesta clàusula o pràctica serveix principalment per proporcionar al deutor una liquiditat addicional a expenses del creditor, o si el contractista principal imposa als seus proveïdors o subcontractistes unes condicions de pagament que no estiguin justificades per raó de les condicions de què ell mateix sigui beneficiari o per altres raons objectives.»

TÍTOL IV

Mesures en el sector ferroviari

Article 34. Transmissió a l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) de la titularitat de la xarxa ferroviària de l'Estat l'administració de la qual té encomanada.

1. Les infraestructures ferroviàries i les estacions que constitueixen la xarxa de titularitat de l'Estat l'administració de la qual té encomanada ADIF, passen a ser de titularitat de l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Els canvis en la titularitat dels béns a què es refereix el paràgraf anterior s'efectuen pel valor que es dedueixi del sistema d'informació comptable i dels registres del Ministeri de Foment.

2. Per a l'administració, reposició o millora dels béns esmentats, l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) pot rebre tant transferències corrents com de capital dels pressupostos generals de l'Estat, i del pressupost d'altres administracions públiques.

El Ministeri de Foment estableix les directrius bàsiques que han de presidir l'administració de la xarxa, i assenyala els objectius i fins que s'han d'assolir i els nivells de qualitat en la prestació del servei.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en l'exercici de les seves funcions de control financer permanent i conforme als plans anuals d'auditoria, ha de verificar l'aplicació dels fons públics assignats a l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF).

3. Les transmissions que s'efectuïn com a conseqüència d'aquesta disposició queden en tot cas exemptes de qualsevol tribut estatal, autonòmic o local, inclosos els tributs cedits a les comunitats autònomes, sense que els sigui aplicable el que preveu l'article 9.2 del text refós de Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Les transmissions, els actes o les operacions indicats gaudeixen igualment d'exempció d'aranzels o honoraris per la intervenció de fedataris públics i registradors de la propietat i mercantils.

Article 35. Efectes comptables de l'extinció de l'entitat pública empresarial Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta (FEVE).

A efectes comptables, l'extinció de l'entitat pública empresarial Ferrocarrils Espanyols de Via Estreta (FEVE) s'entén produïda l'1 de gener de 2013.

En conseqüència, l'últim exercici econòmic d'aquesta entitat s'entén tancat el 31 de desembre de 2012.

Article 36. Prestació dels serveis de transport per ferrocarril per les societats mercantils estatals que preveu l'article 1.1, apartats a) i b) del Reial decret llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i serveis ferroviaris.

1. Les societats mercantils estatals que preveu l'article 1.1, apartats a) i b), del Reial decret llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i serveis ferroviaris, segueixen prestant, respectivament i sense solució de continuïtat, tots els serveis de transport de viatgers i mercaderies per ferrocarril que correspongui explotar a Renfe-Operadora des de la data de la seva constitució efectiva.

Per a això, succeeixen l'entitat pública empresarial en la capacitat d'infraestructura necessària per a la realització dels serveis que estigui prestant en aquest moment. D'ara endavant, han d'obtenir directament de l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries, la capacitat d'infraestructura necessària per a la realització dels serveis que vulguin prestar, de conformitat amb el que preveu l'Ordre FOM/897/2005, de 7 d'abril, relativa a la Declaració sobre la xarxa i al procediment d'adjudicació de capacitat d'infraestructura ferroviària.

2. S'entén que les societats mercantils estatals que preveu l'article 1, apartats a) i b), del Reial decret llei 22/2012, de 20 de juliol, pel qual s'adopten mesures en matèria d'infraestructures i serveis ferroviaris, tenen la llicència d'empresa ferroviària que preveu l'article 44 de la Llei del sector ferroviari i el certificat de seguretat a què es refereix l'article 16 del Reglament sobre seguretat en la circulació de la Xarxa Ferroviària d'Interès General, per a l'àmbit de serveis que cada una explota. No obstant això, en el termini de sis mesos des que les empreses esmentades iniciïn l'explotació dels serveis, han d'acreditar que compleixen les exigències que estableix l'article 45 de la Llei del sector ferroviari i les seves normes de desplegament i sol·licitar la llicència d'empresa ferroviària corresponent. Així mateix, en el termini màxim d'un any des que iniciïn l'explotació, han de presentar la documentació que acrediti que disposen d'un sistema de gestió de la seguretat i que compleixen els requisits en matèria de circulació ferroviària, personal de conducció i material rodant, i sol·licitar el certificat de seguretat corresponent.

Article 37. Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

1. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, que passa a tenir la redacció següent:

«1. En el termini de sis mesos, el Ministeri de Foment ha d'establir el «Catàleg de línies i trams de la Xarxa Ferroviària d'Interès General» de conformitat amb els criteris que estableix l'article 4 de la Llei del sector ferroviari. En aquest catàleg hi ha d'haver una relació de les línies i els trams d'acord amb un codi oficial, assignat per la Direcció General de Ferrocarrils, i se n'ha d'expressar l'origen i la destinació i una breu referència a les seves característiques tècniques.

En aquest catàleg hi ha de figurar una relació, d'una banda, de les línies i els trams d'interès general i, de l'altra, en annex independent de l'anterior, de les línies i els trams que, tot i no reunir els requisits de l'article 4 de la Llei del sector ferroviari, continuïn temporalment sent administrats de conformitat amb el que disposa la Llei

del sector ferroviari en tant que, amb la sol·licitud prèvia de la comunitat autònoma respectiva a l'Administració General de l'Estat, es dugui a terme efectivament el traspàs de la línia o el tram corresponent.

En tot cas, per determinar aquest catàleg, o les seves modificacions, s'ha d'escoltar les comunitats autònomes el territori de les quals travessin o, si s'escau, compreguin totalment, les línies o els trams ferroviaris corresponents.»

2. S'addicionen nous apartats 2, 3, 4 i 5 a la disposició transitòria tercera de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, amb el contingut següent:

«2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 1, l'obertura a la competència dels serveis de transport ferroviari de viatgers de competència estatal s'ha de fer amb la finalitat de garantir la prestació dels serveis, la seguretat i l'ordenació del sector.

3. A partir del 31 de juliol de 2013 el transport ferroviari de viatgers amb finalitat prioritàriament turística s'ha de prestar en règim de lliure competència segons el que estableix l'article 42.2 d'aquesta Llei.

Als efectes d'aquesta Llei, tenen la consideració de transport ferroviari de viatgers amb finalitat prioritàriament turística els serveis en què, tant si tenen caràcter periòdic com si no, la totalitat de les places ofertes en el tren es presten en el marc d'una combinació prèvia, venuda o oferta en venda per una agència de viatges d'acord amb un preu global en què, a part del servei de transport ferroviari, s'incloguin, com a principals, serveis per satisfer d'una manera general les necessitats de les persones que facin desplaçaments relacionats amb activitats recreatives, culturals o d'oci, en què el servei de transport per ferrocarril és un complement dels anteriors. En cap cas no es pot assimilar a aquesta activitat la que tingui com a objecte principal o predominant el transport de viatgers per ferrocarril.

Mitjançant ordre del Ministeri de Foment, es regulen les condicions de prestació d'aquest tipus de serveis.

4. En els serveis de transport ferroviari a què es refereix l'article 53 d'aquesta Llei, el Consell de Ministres ha d'establir els termes relatius a les licitacions públiques que preveu l'article 53.2, sense perjudici del que estableix l'article 5.6 del Reglament (CE) núm. 1370/2007 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007. Fins a l'inici del servei, si s'escau, per un nou operador, Renfe-Operadora ha de continuar prestant aquests serveis, i la compensació que, si s'escau, sigui procedent, s'ha de regular a través del contracte corresponent.

5. Sense perjudici del que estableix l'article 42.2 d'aquesta Llei, de forma transitòria, l'accés per als nous operadors als serveis no inclosos en els apartats 3 i 4 d'aquesta disposició s'ha de dur a terme a través de l'obtenció de títols habilitadors.

El Consell de Ministres ha de determinar el nombre de títols habilitadors que s'ha d'atorgar per a cada línia o conjunt de línies en què es presti el servei en règim de concurrència, així com el període de vigència d'aquests títols habilitadors.

L'atorgament dels títols habilitadors l'ha de dur a terme el Ministeri de Foment a través del procediment de licitació corresponent. Aquest procediment és públic i ha de garantir la competència efectiva de tots els operadors concurrents.

Mitjançant Ordre del Ministeri de Foment, s'han de determinar els requisits i les condicions exigibles per participar en els procediments de licitació que assenyala el paràgraf anterior, així com els criteris d'adjudicació que siguin aplicables i les diferents fases d'aquest procediment. En tot cas, és aplicable el que disposa el Reglament (CE) 1370/2007, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els serveis públics de transport de viatgers per ferrocarril i carretera i, mentre no es dicti l'ordre del Ministeri de Foment que reguli les licitacions, la Llei de contractes del sector públic i les seves normes de desplegament.

Renfe-Operadora disposa d'un títol habilitador per operar els serveis a tot el territori sense necessitat d'acudir al procés de licitació.»

Article 38. *Xarxa Ferroviària d'Interès General.*

Fins que s'aprovi el Catàleg de línies i trams de la Xarxa Ferroviària d'Interès General a què es refereix la disposició addicional novena de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, es considera que la Xarxa Ferroviària d'Interès General es compon de les línies i els trams relacionats a l'annex d'aquest Reial decret llei.

S'habilita el ministre de Foment per actualitzar la relació exposada en aquest article.

TÍTOL V

Mesures en l'àmbit del sector d'hidrocarburs

Article 39. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

La Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 41.1 queda modificat de la manera següent:

«1. Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolífers, autoritzades d'acord amb el que disposa l'article 40 d'aquesta Llei, han de permetre l'accés de tercers mitjançant un procediment negociat, en condicions tècniques i econòmiques no discriminatòries, transparents i objectives, aplicant uns preus que han de fer públics. El Govern pot establir peatges i condicions d'accés per a territoris insulars i per a les zones del territori nacional on no hi hagi infraestructures alternatives de transport i emmagatzematge o que es considerin insuficients.

Els titulars d'instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolífers que, d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, hagin de permetre l'accés de tercers, han de complir les obligacions següents:

a) Comunicar a la Comissió Nacional d'Energia les peticions d'accés a les seves instal·lacions, els contractes que subscriuguin, la relació de preus per la utilització d'aquestes instal·lacions, així com les modificacions que s'hi produeixin en un termini màxim d'un mes. La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar aquesta informació en els termes que preveu la disposició addicional onzena. tercer.4 d'aquesta Llei.

b) Presentar a la Comissió Nacional d'Energia la metodologia de tarifes aplicada incloent els diferents tipus de descomptes aplicables, el sistema d'accés de tercers a les seves instal·lacions i el Pla anual d'inversions, que s'ha de publicar en la forma que determini per circular la Comissió Nacional d'Energia.

c) Publicar de forma actualitzada la capacitat disponible de les seves instal·lacions, la capacitat contractada i la seva durada en el temps, la capacitat realment utilitzada, les congestions físiques i contractuals registrades així com les ampliacions, millores i canvis previstos i el seu calendari d'entrada en funcionament. La Comissió Nacional d'Energia ha de supervisar la freqüència amb què es produeixen congestions contractuals que facin que els usuaris no puguin accedir a aquestes instal·lacions malgrat la disponibilitat física de capacitat.

d) En la seva gestió, s'ha d'evitar qualsevol conflicte d'interès entre accionistes i usuaris dels serveis i observar especialment l'obligació d'igualtat de tracte a tots els usuaris dels serveis de l'activitat, amb independència del seu caràcter o no d'accionistes de la societat.

La Comissió Nacional d'Energia ha d'establir per circular el procediment de comunicació dels conflictes que es puguin suscitar en la negociació dels contractes

i en les sol·licituds d'accés a les instal·lacions de transport o emmagatzematge. Així mateix, ha de resoldre, en el termini màxim de tres mesos, els conflictes que li siguin plantejats respecte a les sol·licituds i als contractes relatius a l'accés de tercers a aquestes instal·lacions de transport o emmagatzematge de productes petrolífers que han de permetre l'accés de tercers.»

Dos. L'article 43.2 passa a tenir la redacció següent:

«2. L'activitat de distribució al detall de carburant i combustibles petrolífers la pot exercir lliurement qualsevol persona física o jurídica.

Les instal·lacions utilitzades per a l'exercici d'aquesta activitat han de complir els actes de control preceptius per a cada tipus d'instal·lació, d'acord amb les instruccions tècniques complementàries que estableixin les condicions tècniques i de seguretat de les esmentades instal·lacions, així com complir la resta de la normativa vigent que en cada cas sigui aplicable, en especial la referent a metrologia i metrotècnica i a protecció dels consumidors i usuaris.

Les administracions autonòmiques, en l'exercici de les seves competències, han de garantir que els actes de control que afectin la implantació d'aquestes instal·lacions de subministrament de carburants al detall s'integrin en un procediment únic i davant una única instància. A aquest efecte, han de regular el procediment i determinar l'òrgan autonòmic o local competent davant la qual s'ha de realitzar i que, si s'escau, l'ha de resoldre. Aquest procediment ha de coordinar tots els tràmits administratius necessaris per a la implantació d'aquestes instal·lacions amb base en un projecte únic.

El termini màxim per resoldre i notificar la resolució és de vuit mesos. El transcurs d'aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa té efectes estimatoris, en els termes que assenyala l'article 43 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Els instruments de planificació territorial o urbanística no poden regular aspectes tècnics de les instal·lacions o exigir una tecnologia concreta.

Els usos del sòl per a activitats comercials individuals o agrupades, centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials han de ser compatibles amb l'activitat econòmica de les instal·lacions de subministrament de combustible al detall. Aquestes instal·lacions han de ser així mateix compatibles amb els usos que siguin aptes per a la instal·lació d'activitats amb nivells similars de perillositat, residus o impacte ambiental, sense precisar expressament la qualificació d'apte per a estació de servei.»

Tres. S'afegeix un nou article 43 bis amb la redacció següent:

«Article 43 bis. *Limitacions als vincles contractuals de subministrament en exclusiva.*

1. Els vincles contractuals de subministrament en exclusiva referits a l'article 43 d'aquesta Llei han de complir les condicions següents:

a) La durada màxima del contracte és d'un any. Aquest contracte es prorroga per un any, automàticament, fins a un màxim de tres anys consecutius, llevat que el distribuïdor al detall de productes petrolífers manifesti, amb un mes d'antelació com a mínim a la data de finalització del contracte, la seva intenció de resoldre'l.

b) No poden contenir clàusules exclusives que fixin, recomanin o incideixin, directament o indirectament, en el preu de venda al públic del combustible.

2. Es consideren nul·les i no posades les clàusules contractuals en què s'estableixi una durada del contracte diferent a la recollida en l'apartat 1, o que determinin el preu de venda del combustible en referència a un determinat preu fix

o recomanat, o qualssevol altres que contribueixin a una fixació indirecta del preu de venda.

3. Els operadors a l'engròs han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines la subscripció d'aquest tipus de contractes, incloent la data de la seva finalització, la qual s'ha de publicar a la web oficial del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.»

Quatre. S'afegeixen dos nous paràgrafs a l'article 109.1 amb la redacció següent.

«ad) L'acapament i la utilització substancialment inferior de la capacitat de les instal·lacions fixes d'emmagatzematge i transport de productes petrolífers que, d'acord amb el que preveu l'article 41 d'aquesta Llei, hagin de permetre l'accés de tercers.

ae) L'incompliment de les limitacions i obligacions imposades a l'article 43 bis.1.»

Article 40. *Modificació del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.*

L'article 3 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, queda modificat en els termes següents:

«Article 3. *Instal·lacions de subministrament al detall de carburants a vehicles en establiments comercials i altres zones de desenvolupament d'activitats empresarials i industrials.*

1. Els establiments comercials individuals o agrupats, centres comercials, parcs comercials, establiments d'inspecció tècnica de vehicles i zones o polígons industrials poden incorporar entre els seus equipaments, almenys, una instal·lació per a subministrament de productes petrolífers a vehicles.

2. En els supòsits a què es refereix l'apartat anterior, l'atorgament de les llicències municipals requerides per l'establiment ha de portar implícita la concessió de les que siguin necessàries per a la instal·lació de subministrament de productes petrolífers.

3. L'òrgan municipal no pot denegar la instal·lació d'estacions de servei o d'unitats de subministrament de carburants a vehicles en els establiments i zones anteriorment assenyalats per la mera absència de sòl qualificat específicament per a això.

4. La superfície de la instal·lació de subministrament de carburants no computa com a superfície útil d'exposició i venda al públic de l'establiment comercial en què s'integri als efectes de la normativa sectorial comercial que regeixi per a aquests.»

Article 41. *Objectius obligatoris mínims de venda o consum de biocarburants el 2013 i anys successius.*

1. Els subjectes obligats a acreditar el compliment dels objectius que s'estableixen són els següents:

a) Els operadors a l'engròs, que regula l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, per les seves vendes anuals al mercat nacional, excloses les vendes a altres operadors a l'engròs.

b) Les empreses que desenvolupin l'activitat de distribució al detall de productes petrolífers, regulada a l'article 43 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, en la part de les seves vendes anuals al mercat nacional no subministrat pels operadors a l'engròs.

c) Els consumidors de productes petrolífers, en la part del seu consum anual no subministrat per operadors a l'engròs o per les empreses que desenvolupin l'activitat de distribució al detall de productes petrolífers.

2. Els subjectes a què es refereix l'apartat 1 han d'acreditar davant l'entitat de certificació, anualment, per a l'any 2013 i successius, les titularitats següents:

- a) La titularitat d'una quantitat mínima de certificats de biocarburants que permetin complir un objectiu de biocarburants del 4,1 per cent.
- b) La titularitat de la quantitat mínima de certificats de biocarburants en dièsel (CBD) que permetin complir un objectiu de biocarburants en dièsel del 4,1 per cent.
- c) La titularitat de la quantitat mínima de certificats de biocarburants en gasolina (CBG) que permetin complir un objectiu de biocarburants en gasolina del 3,9 per cent.

Excepcionalment, durant l'any 2013, aquest objectiu de biocarburants en gasolina és del 3,8 per cent en cas dels subjectes a què es refereix l'apartat 1 amb vendes o consums a les Canàries, Ceuta o Melilla, per les vendes o consums en aquests àmbits territorials.

3. Els percentatges indicats en els apartats anteriors s'han de calcular, per a cada un dels subjectes obligats, d'acord amb les fórmules que recull l'Ordre ITC/2877/2008, de 9 d'octubre, per la qual s'estableix un mecanisme de foment de l'ús de biocarburants i altres combustibles renovables amb fins de transport, o d'acord amb les fórmules que s'estableixin per ordre del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

4. El Govern pot modificar els objectius que preveu aquest article, així com establir objectius addicionals.

Article 42. Modificació del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput.

Es modifica el primer apartat de la disposició transitòria única del Reial decret 1597/2011, de 4 de novembre, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, el Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat i el doble valor d'alguns biocarburants a efectes del seu còmput, que passa a tenir la redacció següent:

«1. S'estableix un període de carència per a l'aplicació del període transitori per a la verificació de la sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids.

Per resolució del titular de la Secretaria d'Estat d'Energia es determina la data en què finalitza el període de carència. Aquesta resolució s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat", com a mínim, vuit mesos abans de la seva entrada en vigor.

Durant el període de carència, els criteris de sostenibilitat de l'article 4 d'aquest Reial decret tenen caràcter indicatiu. Els subjectes obligats definits a l'article 10 han de remetre tota la informació exigida en les circulars a què fa referència l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria i la informació esmentada ha de ser veraç, si bé el compliment dels requisits de sostenibilitat no és exigible per al compliment de les obligacions o objectius de venda o consum de biocarburants.

Durant el període de carència, el que preveu l'apartat 5 d'aquesta disposició transitòria no és de compliment obligat, si bé els agents econòmics del Sistema Nacional de Verificació de la Sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids han de mantenir durant un mínim de cinc anys les proves relacionades amb la informació que remetin a la Comissió Nacional d'Energia.

Les inspeccions a què fa referència l'apartat 1 de l'article 12 d'aquest Reial decret tenen com a únic objectiu durant el període de carència, la verificació que tots els agents estan aplicant de manera correcta el sistema de balanç de massa que preveu l'article 7 d'aquest Reial decret i les circulars dictades sobre això per la Comissió Nacional d'Energia i comprovar la veracitat de la informació aplicada. Fins al final del període de carència, com a resultat de les inspeccions realitzades no escau la incoació de cap expedient sancionador, excepte per falta de remissió de la

informació requerida, falsedat en les dades reportades o aplicació incorrecta del balanç de massa.

Finalitzat aquest període de carència, comença un període transitori per a la verificació de la sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, que ha de durar fins a l'aprovació de les disposicions necessàries per al desenvolupament del sistema nacional de verificació de la sostenibilitat dels biocarburants i biolíquids, segons el que preveuen els apartats 1.a) i 1.b) de la disposició final tercera i l'aprovació de les disposicions necessàries per a l'aplicació del que disposa aquest Reial decret, segons el que preveuen els apartats 3 i 5 de la mateixa disposició. En aquest període és aplicable el que disposen els apartats 2 a 5 d'aquesta disposició transitòria.»

Disposició addicional primera. Finançament, aplicació i control de les bonificacions i reduccions de les cotitzacions socials.

1. Les bonificacions i les reduccions de quotes que preveu aquest Reial decret llei es financen, respectivament, amb càrrec a la corresponent partida pressupostària del Servei Públic d'Ocupació Estatal i de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

2. Les bonificacions i les reduccions de quotes de la Seguretat Social les han d'aplicar els ocupadors amb caràcter automàtic en els corresponents documents de cotització, sense perjudici del seu control i revisió per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, per la Tresoreria General de Seguretat Social i pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, en els seus respectius àmbits de la seva competència.

3. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de facilitar mensualment al Servei Públic d'Ocupació Estatal el nombre de treballadors objecte de bonificacions de quotes a la Seguretat Social, desagregats per cada un dels col·lectius de bonificació, amb les seves respectives bases de cotització i les deduccions que s'apliquin d'acord amb els programes d'incentius a l'ocupació i que són finançades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.

4. Amb la mateixa periodicitat, la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal ha de facilitar a la Direcció General d'Inspecció de Treball i Seguretat Social la informació necessària sobre el nombre de contractes comunicats objecte de bonificacions de quotes, detallats per col·lectius, així com tota la informació que sigui necessària relativa a les cotitzacions i deduccions que s'hi apliquen, a l'efecte de facilitar a aquest centre directiu la planificació i programació de l'actuació inspectora que permeti vigilar l'aplicació adequada de les bonificacions previstes en els corresponents programes d'incentius a l'ocupació, pels subjectes beneficiaris d'aquesta.

Disposició addicional segona. Comissió Interministerial per al seguiment de l'Estratègia.

El Govern ha de constituir una Comissió Interministerial en un termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei per al seguiment de l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove 2013-2016, amb la composició i les funcions que es determinin reglamentàriament. La seva creació i funcionament s'han d'atendre amb els mitjans personals, tècnics i pressupostaris assignats al ministeri d'Ocupació i Seguretat Social. Aquesta comissió ha d'exercir la seva tasca fins al 31 de desembre de 2016, data en què quedarà dissolta.

Disposició addicional tercera. Adhesió a l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove.

El ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'articular un procediment d'adhesió a l'Estratègia d'Emprenedoria i Ocupació Jove, així com per a la concessió d'un segell o distintiu per a les entitats adherides.

Així mateix, el ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'informar periòdicament la Comissió Interministerial de Seguiment de l'Estratègia, la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, els agents socials, el Consell Estatal de Responsabilitat Social de

les Empreses i tots els altres òrgans consultius que es consideri oportú, sobre les empreses adherides a l'Estratègia, les característiques essencials de les iniciatives plantejades i els principals resultats d'aquestes.

Disposició addicional quarta. *Termini d'adaptació dels contractes de distribució.*

Els contractes de distribució en exclusiva afectats per l'article 43.bis de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, s'han d'adaptar en el període de 12 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Aquests contractes no poden incloure clàusules que, directament o indirectament, obliguin a la seva renovació, i les així incloses s'han de considerar en tot cas nul·les.

Disposició transitòria primera. *Aplicació temporal de les mesures.*

Les mesures que estableixen els articles 9 al 13 d'aquest Reial decret llei s'han de mantenir en vigor fins que la taxa d'atur al nostre país se situï per sota del 15 per cent, tal com estableixi reglamentàriament el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Disposició transitòria segona. *Contractes i incentius vigents.*

Els contractes de treball, així com les bonificacions i reduccions en les quotes de la Seguretat Social de què s'hagi anat gaudint per aquests, subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es regeixen per la normativa vigent en el moment de la seva formalització o, si s'escau, en el moment que s'iniciï el gaudi de la bonificació o reducció.

Disposició transitòria tercera. *Contractes preexistents.*

Queden subjectes a les disposicions de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, amb les modificacions introduïdes en aquesta Llei, l'execució de tots els contractes a partir d'un any a comptar de la seva entrada en vigor, encara que aquests s'hagin subscrit amb anterioritat.

Disposició transitòria quarta. *Llicències per a noves instal·lacions de subministrament.*

Les llicències municipals que se sol·licitin per a la construcció de les instal·lacions de subministrament en els establiments i les zones a què es refereix l'article 3 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, que ja disposin de llicència municipal per al seu funcionament a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'han d'entendre concedides per silenci administratiu positiu si no es notifica resolució expressa en els 45 dies següents a la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini, el promotor ha de comunicar la data prevista de començament de les obres de construcció de la instal·lació a l'autoritat responsable de la concessió d'aquesta llicència.

Disposició transitòria cinquena. *Contractes en exclusiva dels operadors a l'engròs.*

1. Els operadors a l'engròs de productes petrolífers amb una quota de mercat superior al 30 per cent no poden incrementar el nombre d'instal·lacions en règim de propietat o en virtut de qualsevol altre títol que els confereixi la gestió directa o indirecta de la instal·lació, ni subscriure nous contractes de distribució en exclusiva amb distribuïdors al detall que es dediquin a l'explotació de la instal·lació per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles, amb independència de qui tingui la titularitat o el dret real sobre aquesta.

No obstant això, es poden renovar quan expirin els contractes preexistents encara que amb això se superi la quota de mercat anteriorment expressada.

2. Als efectes de computar el percentatge de quota de mercat anterior, s'ha de tenir en compte el següent:

a) El nombre d'instal·lacions per a subministrament a vehicles incloses a la xarxa de distribució de l'operador a l'engròs o operadors del mateix grup empresarial, contingudes en cada província. En el cas dels territoris extrapeninsulars, el còmput s'ha de fer per a cada illa i per a Ceuta i Melilla de manera independent.

b) Es consideren integrants de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions que l'operador principal tingui en règim de propietat, tant en els casos d'explotació directa com en cas de cessió a tercers per qualsevol títol, així com els casos en què l'operador a l'engròs tingui subscrits contractes de subministrament en exclusiva amb el titular de la instal·lació.

c) S'entén que formen part de la mateixa xarxa de distribució totes les instal·lacions de subministrament a vehicles la titularitat dels quals, segons el que disposa l'apartat anterior, correspongui a una entitat que forma part d'un mateix grup d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de comerç.

3. Per resolució del director general de Política Energètica i Mines s'ha de determinar anualment el llistat d'operadors a l'engròs de productes petrolífers amb una quota de mercat superior al percentatge establert. Aquesta resolució s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

4. En el termini de cinc anys, o quan l'evolució del mercat i l'estructura empresarial del sector ho aconsellin, el Govern pot revisar el percentatge assenyalat en l'apartat 1 o acordar l'aixecament de la prohibició imposada en aquesta disposició.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la disposició transitòria primera del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.

Així mateix, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

El títol I d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.7a i 17a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, i de legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives, respectivament.

El títol II es dicta a l'empara de les competències atribuïdes a l'Estat a l'article 149.1.11a de la Constitució en matèria de bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances.

Les mesures relatives a l'ampliació d'una nova fase del mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals i comunitats autònomes afecten les obligacions de pagament derivades de la contractació d'obres, subministraments o serveis, per la qual cosa la competència es reconduïx, fonamentalment, en aquest cas a l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva per dictar legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

Seria, per això, aquest títol competencial el que habilitaria l'Estat per establir mesures normatives de caràcter bàsic per prevenir la morositat en el pagament de deutes sorgits en operacions comercials entre empresaris i Administració pública, com a conseqüència dels contractes administratius subscrits entre les parts.

No obstant això, les mesures que afecten les hisendes locals s'enquadren a l'article 149.1.14a, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre «Hisenda general i deute de l'Estat», que en aquest cas preval sobre l'article 149.1.18a CE.

Així mateix preval la competència de l'article 149.1.14a CE pel que fa a les especialitats del procediment aplicable per al subministrament d'informació per part de les comunitats autònomes i el pagament de factures.

El capítol II del títol III es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució que estableix la competència de l'Estat en matèria de legislació mercantil i civil.

El títol IV es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a i 24a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat la competència sobre els ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma i sobre les obres públiques d'interès general.

El que disposa el títol V d'aquest Reial decret llei té caràcter bàsic, ja que es dicta a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

Se suprimeix l'últim paràgraf de la lletra c) de l'article 11.1 de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, que queda redactada de la manera següent:

«c) Cap treballador no pot estar contractat en pràctiques a la mateixa o diferent empresa per temps superior a dos anys en virtut de la mateixa titulació o certificat de professionalitat.

Tampoc es pot estar contractat en pràctiques a la mateixa empresa per al mateix lloc de treball per un temps superior a dos anys, encara que es tracti de diferent titulació o diferent certificat de professionalitat.

Als efectes d'aquest article, els títols de grau, màster i, si s'escau, doctorat, corresponents als estudis universitaris no es consideren la mateixa titulació, llevat que en ser contractat per primera vegada mitjançant un contracte en pràctiques el treballador ja estigui en possessió del títol superior de què es tracti.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.*

La Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«2. Es poden signar contractes de posada a disposició entre una empresa de treball temporal i una empresa usuària en els mateixos supòsits i sota les mateixes condicions i requisits en què l'empresa usuària podria signar un contracte de durada determinada d'acord amb el que disposa l'article 15 de l'Estatut dels treballadors.

Així mateix, es poden signar contractes de posada a disposició entre una empresa de treball temporal i una empresa usuària en els mateixos supòsits i sota les mateixes condicions i requisits en què l'empresa usuària podria signar un contracte per a la formació i l'aprenentatge d'acord amb el que disposa l'article 11.2 de l'Estatut dels treballadors.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«1. En matèria de durada del contracte de posada a disposició, cal atènyer-se al que disposen els articles 11.2 i 15 de l'Estatut dels treballadors i les seves disposicions de desplegament per a la modalitat de contractació corresponent al supòsit del contracte de posada a disposició, sense perjudici del que disposa l'article 12.3 d'aquesta Llei pel que fa als eventuais períodes de formació previs a la prestació efectiva de serveis.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«2. Les empreses de treball temporal poden signar contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors contractats per ser posats a disposició de les empreses usuàries d'acord amb el que preveu la normativa reguladora del contracte per a la formació i l'aprenentatge.»

Quatre. S'inclou un nou apartat 3.bis a l'article 12, amb la redacció següent:

«3.bis. Les empreses de treball temporal que signin contractes per a la formació i l'aprenentatge amb treballadors contractats per ser posats a disposició de les empreses usuàries han de complir les obligacions en matèria formativa que estableix l'article 11.2 de l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desplega el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'estableixen les bases de la formació professional dual.*

El Reial decret 1529/2012, de 8 de novembre, pel qual es desplega el contracte per a la formació i l'aprenentatge i s'estableixen les bases de la formació professional dual, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix un article 6.bis, en els termes següents:

«Article 6.bis. *Contractes per a la formació i l'aprenentatge formalitzats per empreses de treball temporal.*

Les empreses de treball temporal poden formalitzar contractes per a la formació i l'aprenentatge amb els treballadors contractats per ser posats a disposició de les empreses usuàries de conformitat amb el que preveu l'article 11.2 de l'Estatut dels treballadors i aquest Reial decret.

En particular, l'empresa de treball temporal és la responsable de les obligacions relatives als aspectes formatius del contracte per a la formació i l'aprenentatge que estableix el capítol II del títol II. La formació inherent al contracte es pot impartir a la mateixa empresa de treball temporal sempre que compleixi els requisits que estableix l'article 18.4.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«1. La persona titular de l'empresa ha de tutelar l'exercici de l'activitat laboral, sigui assumint personalment aquesta funció, quan exerceixi la seva activitat professional a l'empresa, sigui designant, entre la seva plantilla, una persona que exerceixi la tutoria; sempre que, en els dos casos, aquesta persona tingui la qualificació o experiència professional adequada.

En els supòsits de contractes per a la formació i l'aprenentatge formalitzats per empreses de treball temporal, en el contracte de posada a disposició entre l'empresa de treball temporal i l'empresa usuària s'ha de designar la persona de l'empresa usuària que s'ha d'encarregar de tutelar l'exercici de l'activitat laboral del treballador i que ha d'actuar com a interlocutora amb l'empresa de treball temporal a aquests efectes, i aquesta última ha d'assumir la resta d'obligacions relatives a les tutories vinculades al contracte i a l'acord per a l'activitat formativa que preveu aquest article i el següent.»

Disposició final cinquena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2011/7/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

Disposició final sisena. *Modificació del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat per Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.*

U. L'apartat 4 de l'article 216 queda redactat de la manera següent:

«4. L'Administració té l'obligació d'abonar el preu dins dels trenta dies següents a la data d'aprovació de les certificacions d'obra o dels documents que acreditin la conformitat amb el que disposa el contracte dels béns lliurats o serveis prestats, sense perjudici del que estableix l'article 222.4, i si es demora, ha d'abonar al contractista, a partir del compliment de l'esmentat termini de trenta dies, els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament en els termes que preveu la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials. Perquè pertoqui l'inici del còmput de termini per a la meritació d'interessos, el contractista ha d'haver complert l'obligació de presentar la factura davant el registre administratiu corresponent, en temps i forma, en el termini de trenta dies des de la data de lliurament efectiu de les mercaderies o la prestació del servei.

Sense perjudici del que estableixen els articles 222.4 i 235.1, l'Administració ha d'aprovar les certificacions d'obra o els documents que acreditin la conformitat amb el que disposa el contracte dels béns lliurats o serveis prestats dins dels trenta dies següents al lliurament efectiu dels béns o prestació del servei, llevat d'acord exprés en contra establert en el contracte i en algun dels documents que regeixin la licitació.

En tot cas, si el contractista incompleix el termini de trenta dies per presentar la factura davant el registre administratiu, la meritació d'interessos no s'ha d'iniciar fins que hagin transcorregut trenta dies des de la data de presentació de la factura en el registre corresponent, sense que l'Administració hagi aprovat la conformitat, si és procedent, i hagi efectuat l'abonament corresponent.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 222 queda redactat en els termes següents:

«4. Excepte en els contractes d'obres, que es regeixen pel que disposa l'article 235, dins el termini de trenta dies a comptar de la data de l'acta de recepció o conformitat, s'ha d'acordar i notificar al contractista la liquidació corresponent del contracte, i abonar-li, si s'escau, el saldo resultant. No obstant això, si l'Administració pública rep la factura amb posterioritat a la data en què té lloc aquesta recepció, el termini de trenta dies es compta des que el contractista presenti la factura esmentada en el registre corresponent. Si es produeix demora en el pagament del saldo de liquidació, el contractista té dret a percebre els interessos de demora i la indemnització pels costos de cobrament en els termes que preveu la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.»

Tres. La lletra f) de l'apartat 1 de la disposició addicional setzena queda redactada en els termes següents:

«f) Tots els actes i manifestacions de voluntat dels òrgans administratius o de les empreses licitadores o contractistes que tinguin efectes jurídics i s'emetin al llarg del procediment de contractació han de ser autèntics mitjançant una signatura electrònica reconeguda d'acord amb la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica. Els mitjans electrònics, informàtics o telemàtics emprats han de poder garantir que la signatura s'ajusta a les disposicions d'aquesta norma.

No obstant això, les factures electròniques que s'emetin en els procediments de contractació es regeixen en aquest punt pel que disposa la normativa especial que sigui aplicable.»

Quatre. S'afegeix una nova disposició addicional trenta-tresena amb el contingut següent:

«Disposició addicional trenta-tresena. *Obligació de presentació de factures en un registre administratiu i identificació d'òrgans.*

1. El contractista té l'obligació de presentar la factura que hagi expedit pels serveis prestats o béns lliurats davant el corresponent registre administratiu a fi de remetre-la a l'òrgan administratiu o unitat a qui en correspongui la tramitació.

2. En els plecs de clàusules administratives per a la preparació dels contractes que s'aprovin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició, s'ha d'incloure la identificació de l'òrgan administratiu amb competències en matèria de comptabilitat pública, així com la identificació de l'òrgan de contractació i del destinatari, que han de constar en la factura corresponent.»

Disposició final setena. *Dret supletori.*

En el que no preveu el capítol I del títol III d'aquest Reial decret llei s'ha d'aplicar supletòriament el que disposa el Reial decret llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per establir un mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les entitats locals, i el Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, així com l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 6 de març de 2012, pel qual es fixen les línies generals d'un mecanisme extraordinari de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes.

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors.*

Es modifica l'article 9 del Reial decret llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al finançament dels pagaments a proveïdors, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Agent de pagaments.*

Correspon a l'Institut de Crèdit Oficial l'administració i gestió de les operacions que es concertin a l'empara d'aquest Reial decret llei, la gestió de la comptabilitat del Fons, així com altres serveis de gestió financera i ordinària que el Consell Rector del Fons decideixi atribuir-li, tot això mitjançant el pagament de la compensació econòmica corresponent.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer.*

Es modifica l'article 15 del Reial decret llei 21/2012, de 13 de juliol, de mesures de liquiditat de les administracions públiques i en l'àmbit financer, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Retenció dels recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú.*

Els recursos del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú que s'adhereixin a aquest mecanisme han de respondre de les obligacions contretes amb l'Estat, mitjançant retenció, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional vuitena de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes. Tot això sense que pugui quedar afectat el compliment de les obligacions derivades de les operacions d'endeutament amb institucions financeres multilaterals ni de les altres obligacions derivades de les operacions d'endeutament financer que preveu el pla d'ajust.»

Disposició final desena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern i els titulars dels ministeris de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Foment, Ocupació i Seguretat Social, Indústria, Energia i Turisme, i Economia i Competitivitat, per dictar, en l'àmbit de les seves respectives competències, totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final onzena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin fer respecte de les normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei, es poden efectuar per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final dotzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Formen part de la Xarxa Ferroviària d'Interès General:

a) Línies i trams continguts en el quadre següent:

Línia	Origen	Destinació
010	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.	SEVILLA-SANTA JUSTA.
012	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.	CANVIADOR ATOCHA.
016	MAJARABIQUE.	CANVIADOR MAJARABIQUE.
018	BIF. CERRO NEGRO/STA. CATALINA.	CTT CERRO NEGRO AV.
020	LA SAGRA.	TOLEDO.
022	CANVIADOR ALCOLEA.	BIF. CANVIADOR ALCOLEA.
024	YELES AGULLA KM 34,397.	BIF. BLANCALES.
030	BIF. MÁLAGA-AV.	MARÍA ZAMBRANO.
032	ANTEQUERA-SANTA ANA.	CANVIADOR ANTEQUERA.
040	BIF. TORREJÓN DE VELASCO.	VALÈNCIA-JOAQUÍN SOROLLA.
042	BIF. ALBACETE.	ALBACETE-LOS LLANOS.
050	LÍMIT ADIF - TP FERRO.	MADRID-PUERTA DE ATOCHA.
052	CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.	BIF. CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.
054	BIF. CANAL IMPERIAL.	BIF. MONCASÍ.
056	BIF. ARTESA DE LLEIDA.	BIF. LES TORRES DE SANUI.
060	BIF. CANVIADOR SARAGOSSA-DELICIAS.	CANVIADOR SARAGOSSA-DELICIAS.
066	BIF. CAN TUNÍS-AV.	CAN TUNÍS-AV.
068	VALLECAS AV - AGULLA KM 12,300.	LOS GAVILANES - AGULLA KM 13,400.
070	BIF. OSCA.	OSCA.
072	CTT FUENCARRAL AV.	CANVIADOR MADRID-CHAMARTÍN.
074	CANVIADOR MEDINA DEL CAMPO.	OLMEDO-AV-AG. KM 133.9.
076	CANVIADOR VALDESTILLAS.	BIF. CANVIADOR VALDESTILLAS.

Línia	Origen	Destinació
078	CANVIADOR VALLADOLID C. GRANDE.	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.
080	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.	MADRID-CHAMARTÍN.
082	BIF. A GRANDEIRA AG. KM 85,0.	BIF. COTO DA TORRE.
100	FRONTERA HENDAIA/IRUN.	MADRID-CHAMARTÍN.
102	BIF. ARANDA.	MADRID-CHAMARTÍN.
104	ALCOBENDAS-S. SEBASTIÁN DE LOS REYES.	UNIVERSIDAD-CANTOBLANCO.
106	FRONTERA HENDAIA/IRUN.	IRUN.
108	VALLADOLID-CAMPO GRANDE.	LA CARRERA (CGD).
110	SEGÒVIA.	VILLALBA DE GUADARRAMA.
112	BIF. LÍNIA MADRID-HENDAIA.	VALLADOLID-ARGALES.
116	LOS COTOS.	CERCEDILLA.
120	FRONTERA VILAR FORMOSO/FUENTES DE OÑORO.	MEDINA DEL CAMPO.
122	SALAMANCA.	ÀVILA.
124	SALAMANCA.	VALDUNCIEL (CGD).
126	ARANDA DE DUERO-MONTECILLO.	ARANDA DE DUERO-XELVA (CGD.).
130	GIJÓN-SANZ CRESPO.	VENTA DE BAÑOS.
132	BIF. TUDELA-VEGUÍN.	ABLAÑA.
134	LLEÓ-CLASSIFICACIÓ.	TORNEROS.
138	BIF. GALÍCIA.	BIF. BASE LLEÓ.
140	BIF. TUDELA-VEGUÍN.	EL ENTREGO.
142	SOTO DE REY.	BIF. OLLONIEGO.
144	SAN JUAN DE NIEVA.	VILLABONA DE ASTURIAS.
146	BIF. VIELLA.	BIF. PEÑA RUBIA.
148	TRASONA.	NUBLEDO.
150	ABOÑO.	SERÍN.
152	GIJÓN-PORT.	VERIÑA.
154	LUGO DE LLANERA.	TUDELA-VEGUÍN.
160	SANTANDER.	PALÈNCIA.
162	SOLVAY FACTORÍA (CGD).	SIERRAPANDO (APD).
164	PALÈNCIA ARROYO VILLALOBÓN.	MAGAZ.
166	BIF. RUBENA.	VILLAFRÍA.
168	VILLAFRÍA.	BIF. RUBENA-AG. KM 377,3.
172	CANVIADOR MADRID-CHAMARTÍN.	MADRID-CHAMARTÍN.
174	MEDINA DEL CAMPO.	CANVIADOR MEDINA DEL CAMPO.
176	VALDESTILLAS.	CANVIADOR VALDESTILLAS.
178	VALLADOLID-AG. KM 250.2.	CANVIADOR VALLADOLID C. GRANDE.
200	MADRID-CHAMARTÍN.	BARNA.-EST. DE FRANÇA.
202	TORRALBA.	CASTEJÓN DE EBRO.
204	BIF. CANFRANC.	CANFRANC.
208	SAN JUAN DE MOZARRIFAR.	SAN GREGORIO.
210	MIRAFLORES.	TARRAGONA.
212	HOYA DE HUESCA-AGULLA KM 2,3.	BIF. HOYA DE HUESCA.
214	CIM DE SARAGOSSA.	LA CARTUJA.
216	BIF. PLAZA-AG. KM 1,4.	BIF. PLAZA-AG. KM 8,7.
218	BIF. PLAZA.	SARAGOSSA-PLAZA.
220	LLEIDA-PIRINEUS.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
222	FRONTERA LA TOUR DE CAROL-ENVEIG/PUIGCERDÀ.	MONTCADA-BIFURCACIÓ.
224	CERDANYOLA UNIVERSITAT.	CERDANYOLA DEL VALLÈS.
230	LA PLANA-PICAMOIXONS.	REUS.
234	REUS.	CONSTANTÍ.

Línia	Origen	Destinació
238	CASTELLBISBAL-AGULLES LLOBREGAT.	BARCELONA-MORROT.
240	SANT VICENÇ DE CALDERS.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
242	MARTORELL-SEAT.	AGULLA KM 71,185.
244	AGULLA KM 70,477.	AGULLA KM 0,500.
246	MOLLET-SANT FOST.	CASTELLBISBAL-AGULLES RUBÍ.
250	BELLVITGE AGULLA KM 674,8.	L'HOSPITALET DE LLOBREGAT.
254	AEROPORT.	EL PRAT DE LLOBREGAT.
260	FIGUERES-VILAFANT.	VILAMALLA.
262	BIF. SAGRERA.	BIF. CLOT.
264	MONTCADA-BIFURCACIÓ.	BIF. AIGÜES.
266	BIF. GLÒRIES.	BIF. VILANOVA.
268	BIF. SAGRERA.	BIF. ARAGÓ.
270	FRONTERA CERBÈRE/PORTBOU.	BIF. SAGRERA.
274	FRONTERA CERBÈRE/PORTBOU.	PORTBOU.
276	MAÇANET-MASSANES.	BIF. SAGRERA.
278	LA LLAGOSTA.	BIF. NUS MOLLET.
280	BIF. MOLLET.	BIF. NUS MOLLET.
282	CANVIADOR PLASENCIA DE JALÓN.	CANVIADOR PLASENCIA-AG. KM 308,6.
284	CIM-AGULLA KM 337,1.	CIM-AGULLA KM 0,7.
286	LA CARTUJA-AGULLA KM 23,3.	LA CARTUJA-AGULLA KM 351,1.
288	MIRAFLORES-AGULLA KM 345,6.	MIRAFLORES-AGULLA KM 0,9.
290	CIM-AGULLA KM 337,1.	CANVIADOR SARAGOSSA-DELICIAS.
294	RODA DE BARÀ-CANV. D'AMPLE.	RODA DE BARÀ.
298	GIRONA-MERCADERIES.	BIF. GIRONA MERCADERIES.
300	MADRID-CHAMARTÍN.	VALÈNCIA-ESTACIÓ DEL NORD.
302	AGULLA CLASSIF. KM 146,1.	ALCÁZAR DE SAN JUAN.
304	ALFAFAR-BENETUSSER.	VFSL - AG. KM 1,3.
306	SANT VICENT DEL RASPEIG.	ST. VICENT DEL RASPEIG-AGULLA KM 448.
308	ALBACETE-LOS LLANOS.	CANVIADOR ALBACETE.
310	ARANJUEZ.	VALÈNCIA-SANT ISIDRE.
312	CASTILLEJO-AÑOVER.	ALGODOR.
314	XIRIVELLA-L'ALTER (APD).	VALÈNCIA-SANT ISIDRE.
318	CANVIADOR ALBACETE.	ALBACETE-AGULLA KM 279,4.
320	CHINCHILLA MONTEAR. AG. KM 298,4.	CARTAGENA.
322	ÁGUILAS.	MÚRCIA CÀRREGUES.
324	AGULLA KM 0,8.	CARTAGENA.
326	AGULLA KM 523,2.	ESCOMBRERAS.
328	VALÈNCIA-AV-AGULLA KM 396,7.	CANVIADOR VALÈNCIA.
330	L'ALZINA.	ALACANT-TERMINAL.
332	L'ALZINA AGULLA KM 2,963.	CAUDETE.
334	SANT GABRIEL.	ALACANT-BENALUA (CGD).
336	EL REGUERÓN.	ALACANT-TERMINAL.
338	CANVIADOR VALÈNCIA.	VALÈNCIA-JOAQUÍN SOROLLA.
340	BIF. VALLADA.	XÀTIVA-AGULLA KM 47,0.
342	ALCOI.	XÀTIVA.
344	GANDIA.	SILLA.
346	GANDIA PORT.	GANDIA-MERCADERIES.
348	FORD.	SILLA.
360	LOS NIETOS.	CARTAGENA PZ BAS.
400	ALCÁZAR DE SAN JUAN.	CADIS.
402	ESPELUY-AGULLA KM 340,1.	JAÉN.
404	ESPELUY-AGULLA KM 338,8.	ESPELUY-AGULLA KM 150,5.
406	LAS ALETAS.	UNIVERSITAT DE CADIS (APD).

Línia	Origen	Destinació
408	ALCOLEA-AGULLA KM 431,9.	CANVIADOR ALCOLEA.
410	LINARES-BAEZA.	ALMERIA.
412	MINAS DEL MARQUESADO.	HUÉNEJA-DÓLAR.
414	BIF. ALMERIA.	BIF. GRANADA.
416	MOREDA.	GRANADA.
418	ANTEQUERA-STA. ANA-AG. KM 50,4.	ANTEQUERA-STA. ANA-AG. KM 48,3.
420	BIF. LAS MARAVILLAS.	ALGESIRES.
422	BIF. UTRERA.	FUENTE DE PIEDRA.
426	GRANADA.	FUENTE DE PIEDRA.
428	CANVIADOR ANTEQUERA.	ANTEQUERA-SANTA ANA-AGULLA KM 50,4.
430	BIF. CÒRDOVA - EL HIGUERÓN.	LOS PRADOS.
432	CÒRDOVA-CENTRAL.	EL HIGUERÓN.
434	CANVIADOR CÒRDOVA.	VALCHILLÓN.
436	FUENGIROLA.	MÀLAGA-CENTRO ALAMEDA (APD).
440	BIF. LOS NARANJOS.	HUELVA-TÉRMINO.
442	CANVIADOR MAJARABIQUE.	BIF. LOS NARANJOS.
444	BIF. TAMARGUILLO.	LA SALUD.
446	BIF. CARTUJA.	CARTUJA.
450	BIF. LA NEGRILLA.	BIF. S. BERNARDO.
452	PORT DE SEVILLA (CGD).	LA SALUD.
454	CANVIADOR MAJARABIQUE.	BIF. SAN JERÓNIMO.
456	LA SALUD-AGULLA KM 6,2.	LA SALUD-AGULLA KM 10,2.
458	MAJARABIQUE-ESTACIÓ.	BIF. SAN JERÓNIMO.
500	BIF. PLANETARI.	VALENCIA DE ALCÁNTARA.
504	VILLALUENGA-YUNCLER.	ALGODOR.
508	BADAJOS.	KM 517,6 (FRONTERA).
510	ALJUCÉN.	CÀCERES.
512	ZAFRA.	HUELVA-CÀRREGUES.
514	ZAFRA.	JEREZ DE LOS CABALLEROS (CGD).
516	MÉRIDA.	LOS ROSALES.
520	CIUDAD REAL.	BADAJOS.
522	MANZANARES.	CIUDAD REAL.
524	CIUDAD REAL-MIGUELTURRA.	BIF. POBLETE.
526	PUERTOLLANO.	PUERTOLLANO-REFINERIA.
528	ALMORCHÓN.	MIRABUENO.
530	MONFRAGÜE.	PLASÈNCIA.
532	MONFRAGÜE-AGULLA KM 255,4.	MONFRAGÜE-AGULLA KM 4,4.
600	VALÈNCIA-ESTACIÓ DEL NORD.	SANT VICENÇ DE CALDERS.
602	VFSL-AG. KM 2,3.	VALÈNCIA PORT NORD.
604	LES PALMES.	PORT DE CASTELLÓ.
606	VFSL-AG. KM 1,3.	VALÈNCIA PORT SUD.
608	CLASSIFICACIÓ VALÈNCIA-FSL.	VFSL-AG. KM 1,6.
610	SAGUNT.	BIF. TEROL.
612	SAGUNT-AGULLA KM 28,3.	SAGUNT-AGULLA KM 268,8.
614	VALÈNCIA-AGULLA ESTACIÓ AV.	VALÈNCIA-JOQUÍN SOROLLA.
620	TORTOSA.	L'ALDEA-AMPOSTA-TORTOSA.
622	AGULLA CLASSIF. KM 272,0.	TARRAGONA-CLASSIFICACIÓ.
624	AGULLA CLASSIF. KM 100,4.	TARRAGONA.
700	INTERMODAL ABANDO IND. PRIETO.	CASETAS.
702	CABAÑAS DE EBRO.	GRISEN.
704	BIF. RIOJA.	BIF. CASTELLA.
710	ALTSASU.	CASTEJÓN DE EBRO.
712	BIF. KM 534,0.	BIF. KM 231,5.

Línia	Origen	Destinació
720	SANTURTZI.	INTERMODAL ABANDO IND. PRIETO.
722	MUSKIZ.	DESERTU-BARAKALDO.
724	BILBAO MERCADERIES.	SANTURTZI.
726	BIF. LA CASILLA.	AGULLA D'ENLLAÇ.
740	PRAVIA.	FERROL.
750	GIJÓN-SANZ CRESPO.	PRAVIA.
752	LAVIANA.	GIJÓN-SANZ CRESPO.
754	SOTIELLO.	PORT EL MUSEL.
756	AGULLA ENLLAÇ SOTIELLO.	AGULLA ENLLAÇ VERIÑA.
758	LA MARUCA MERCADERIES.	PORT AVILÉS.
760	OVIEDO.	TRUBIA.
762	SOTO UDRIÓN.	SAN ESTEBAN DE PRAVIA.
764	TRUBIA.	COLLANZO.
770	VALDECILLA LA MARGA.	OVIEDO.
772	LIÉRGANES.	OREJO.
774	PORT DE RAOS.	MALIAÑO (APD).
776	RIBADESELLA PORT.	LLOVIO.
780	BILBAO LA CONCORDIA.	SANTANDER.
782	ARIZ.	BASURTO HOSPITAL.
784	LUTXANA-BARAKALDO.	IRÁUREGUI.
790	ARANGUREN.	LA ASUNCIÓN UNIVERSIDAD/LLEÓ.
792	MATALLANA.	LA ROBLA.
794	GUARDO.	TÈRMICA VELILLA.
800	A CORUÑA.	LLEÓ.
802	TORAL DE LOS VADOS.	VILLAFRANCA DEL BIERZO (CGD).
804	BETANZOS-INFESTA.	FERROL.
806	LA BAÑEZA.	ASTORGA.
810	BIF. CHAPELA.	MONFORTE DE LEMOS.
812	VIGO-GUIXAR.	BIF. CHAPELA.
814	GUILLAREI.	FRONTERA VALENCA DO MINHO/TUI.
816	GUILLAREI-AG. KM 141,6.	GUILLAREI-AG. KM 0,9.
820	ZAMORA.	MEDINA DEL CAMPO.
822	ZAMORA.	A CORUÑA.
824	REDONDELA.	SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA.
826	CERCEDA-TÈRMICA DE MEIRAMA.	CERCEDA-MEIRAMA.
828	FAXIL.	PORTAS.
830	BIF. UXES.	BIF. SAN CRISTÓBAL.
832	AGULLA KM 545,4.	BIF. SAN DIEGO.
834	A CORUÑA-SAN DIEGO.	BIF. EL BURGO.
836	BIF. LLEÓ.	BIF. RIU BERNESGA.
838	BIF. TORNEROS.	BIF. QUINTANA.
840	CERCEDA-MEIRAMA-AG. KM 000,729.	MEIRAMA-PICARDEL.
842	BIF. RIU SAR.	BIF. A GRANDEIRA AG. KM 376,1.
900	MADRID-CHAMARTÍN.	MADRID-ATOCHA RODALIES.
902	PITIS.	HORTALEZA.
904	BIF. FUENCARRAL.	FUENCARRAL-AGULLA KM 4.5.
906	FUENCARRAL-COMPLEX.	MADRID-CHAMARTÍN.
908	HORTALEZA.	AEROPORT-T4.
910	MADRID-ATOCHA RODALIES.	PINAR DE LAS ROZAS.
912	LAS MATAS.	PINAR DE LAS ROZAS.
914	BIF. CHAMARTÍN.	BIF. P. PÍO.
916	DELICIAS.	MADRID-SANTA CATALINA.
920	MÓSTOLES - EL SOTO.	PARLA.

Línia	Origen	Destinació
930	MADRID-ATOCHA RODALIES.	SAN FERNANDO DE HENARES.
932	MADRID-ATOCHA RODALIES.	MADRID-SANTA CATALINA.
934	MADRID-ABROÑIGAL.	BIF. REBOLLEDO.
936	SAN CRISTÓBAL INDUSTRIAL.	VILLAVERDE BAJO.
938	MADRID-ATOCHA RODALIES.	ASAMBLEA MADRID-ENTREVÍAS (APD).
940	O'DONNELL.	VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.
942	VILLAVERDE BAJO.	VALLECAS-INDUSTRIAL.
944	VICÁLVARO.	VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.
946	MADRID-SANTA CATALINA.	VILLAVERDE BAJO.
948	VICÁLVARO-CLASSIF. AGULLA KM 3,007.	BIF. VICÁLVARO-CLASSIFICACIÓ.

b) Infraestructures ferroviàries existents en l'àmbit dels ports d'interès general que es relacionen a continuació:

- Pasaia.
- Bilbao.
- Santander.
- Gijón-Musel.
- Avilés.
- Ferrol i la seva ria.
- A Coruña.
- Vilagarcía de Arousa.
- Marín i ria de Pontevedra.
- Vigo i la seva ria.
- Huelva.
- Sevilla i la seva ria.
- Cadis i la seva badia.
- Badia d'Algesires.
- Màlaga.
- Almeria.
- Cartagena (que inclou la dàrsena d'Escombreras).
- Alacant.
- Gandia.
- València.
- Sagunt.
- Castelló.
- Tarragona.
- Barcelona.

c) Tram Figueres-frontera francesa de la secció internacional entre Figueres i Perpinyà.